

Úradný vestník

Európskej únie

L 159

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Zväzok 57

28. mája 2014

Obsah

I Legislatívne akty

SMERNICE

- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/60/EÚ z 15. mája 2014 o navrátení predmetov kultúrnej hodnoty nezákonne vyvezených z územia členského štátu a o zmene nariadenia (EÚ) č. 1024/2012 (prepracované znenie)** 1
- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/67/EÚ z 15. mája 2014 o presadzovaní smernice 96/71/ES o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu („nariadenie o IMI“) ⁽¹⁾** 11

ROZHODNUTIA

- ★ **Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 573/2014/EÚ z 15. mája 2014 o posilnenej spolupráci medzi verejnými službami zamestnanosti (VSZ) ⁽¹⁾** 32

II Nelegislatívne akty

MEDZINÁRODNÉ DOHODY

- ★ **Informácia o nadobudnutí platnosti Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Tureckou republikou o účasti Tureckej republiky na práci Európskeho monitorovacieho centra pre drogy a drogovú závislosť** 40

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

NARIADENIA

- ★ **Delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 574/2014 z 21. februára 2014, ktorým sa mení príloha III k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 305/2011 o vzore, ktorý sa použije na vypracovanie vyhlásenia o parametroch pre stavebné výrobky** 41
- ★ **Nariadenie Komisie (EÚ) č. 575/2014 z 27. mája 2014, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 383/2012, ktorým sa stanovujú technické požiadavky s ohľadom na vodičské preukazy, ktoré obsahujú pamäťové médium (mikročip) ⁽¹⁾** 47
- Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 576/2014 z 27. mája 2014, ktorým sa ustanovujú paušálne dovozné hodnoty na určovanie vstupných cien niektorých druhov ovocia a zeleniny 50

ROZHODNUTIA

2014/302/EÚ:

- ★ **Vykonávacie rozhodnutie Komisie z 27. mája 2014, ktorým sa mení rozhodnutie 2011/166/EÚ o zriadení SHARE-ERIC** 52

2014/303/EÚ:

- ★ **Rozhodnutie Európskej centrálnej banky z 20. februára 2014 o zákaze menového financovania a úročenia vládnych vkladov národnými centrálnymi bankami (ECB/2014/8)** 54

USMERNENIA

2014/304/EÚ:

- ★ **Usmernenie Európskej centrálnej banky z 20. februára 2014 o domácich operáciách riadenia aktív a pasív zo strany národných centrálnych bánk (ECB/2014/9)** 56

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

I

(Legislatívne akty)

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2014/60/EÚ

z 15. mája 2014

**o navrátení predmetov kultúrnej hodnoty nezákonne vyvezených z územia členského štátu
a o zmene nariadenia (EÚ) č. 1024/2012 (prepracované znenie)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽¹⁾,

keďže:

- (1) Smernica Rady 93/7/EHS ⁽²⁾ bola podstatným spôsobom zmenená smernicami Európskeho parlamentu a Rady 96/100/ES ⁽³⁾ a 2001/38/ES ⁽⁴⁾. Pri príležitosti ďalších zmien je z dôvodu prehľadnosti vhodné uvedenú smernicu prepracovať.
- (2) Vnútrotný trh zahŕňa oblasť bez vnútorných hraníc, v ktorej je v súlade so Zmluvou o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) zabezpečený voľný pohyb tovaru, osôb, služieb a kapitálu. Podľa článku 36 ZFEÚ relevantné ustanovenia o voľnom pohybe tovaru nevylučujú zákazy ani obmedzenia dovozu, vývozu alebo tranzitu tovaru, odôvodnené ochranou národného kultúrneho bohatstva, ktoré má umeleckú, historickú alebo archeologickú hodnotu.
- (3) Za podmienok a v medziach stanovených článkom 36 ZFEÚ si členské štáty ponechávajú právo vymedziť svoje národné kultúrne bohatstvo a prijímať potrebné opatrenia na jeho ochranu. Napriek tomu Unia zohráva dôležitú úlohu pri podporovaní spolupráce medzi členskými štátmi v záujme ochrany kultúrneho dedičstva európskeho významu, ku ktorému takéto národné kultúrne bohatstvo patrí.
- (4) Smernicou 93/7/EHS sa zaviedli opatrenia umožňujúce členským štátom zabezpečiť, aby sa na ich územie navrátili predmety kultúrnej hodnoty, ktoré sú označené ako národné kultúrne bohatstvo v zmysle článku 36 ZFEÚ, ktoré patria do spoločných kategórií predmetov kultúrnej hodnoty uvedených v prílohe k uvedenej smernici a ktoré boli vyvezené z ich územia v rozpore s vnútroštátnymi opatreniami alebo nariadením Rady (ES) č. 116/2009 ⁽⁵⁾. Uvedená smernica sa tiež vzťahovala na predmety kultúrnej hodnoty označené ako národné kultúrne bohatstvo, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť verejných zbierok alebo inventárov cirkevných inštitúcií, ktoré nepatrili do týchto spoločných kategórií.

⁽¹⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 8. mája 2014.

⁽²⁾ Smernica Rady 93/7/EHS z 15. marca 1993 o navrátení predmetov kultúrnej hodnoty nezákonne vyvezených z územia členského štátu (Ú. v. ES L 74, 27.3.1993, s. 74).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 96/100/ES zo 17. februára 1997, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 93/7/EHS o navrátení predmetov kultúrnej hodnoty nezákonne vyvezených z územia členského štátu (Ú. v. ES L 60, 1.3.1997, s. 59).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/38/ES z 5. júna 2001, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 93/7/EHS o vrátení objektov kultúrneho významu nezákonne vyvezených z územia členského štátu (Ú. v. ES L 187, 10.7.2001, s. 43).

⁽⁵⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 116/2009 z 18. decembra 2008 o vývoze tovaru kultúrneho charakteru (Ú. v. EÚ L 39, 10.2.2009, s. 1).

- (5) Smernicou 93/7/EHS sa medzi členskými štátmi ustanovila administratívna spolupráca pri riešení otázok týkajúcich sa ich národného kultúrneho bohatstva, a to v úzkom spojení s ich spoluprácou s Interpolom a inými príslušnými orgánmi v oblasti odcudzených umeleckých diel, pričom sa ohlasujú najmä stratené, odcudzené alebo nezákonne vyvezené predmety kultúrnej hodnoty, ktoré tvoria časť ich národného kultúrneho bohatstva a verejných zbierok.
- (6) Konanie ustanovené smernicou 93/7/EHS predstavovalo prvý krok pri nadviazaní spolupráce medzi členskými štátmi v tejto oblasti v rámci vnútorného trhu s cieľom ďalej rozvinúť vzájomné uznávanie príslušných vnútroštátnych právnych predpisov.
- (7) Nariadením (ES) č. 116/2009 sa spolu so smernicou 93/7/EHS zaviedol systém Únie na ochranu predmetov kultúrnej hodnoty členských štátov.
- (8) Cieľom smernice 93/7/EHS bolo zaručiť fyzické navrátenie predmetov kultúrnej hodnoty členskému štátu, z ktorého územia boli tieto predmety nezákonne vyvezené, bez ohľadu na majetkové práva k takýmto predmetom. Z uplatňovania uvedenej smernice je však zrejmé, že systém na zabezpečenie navrátenia takýchto predmetov kultúrnej hodnoty má svoje obmedzenia. V správach o uplatňovaní uvedenej smernice sa poukazuje na jej zriedkavé uplatňovanie, a to najmä z dôvodu jej obmedzeného rozsahu pôsobnosti vyplývajúceho z podmienok stanovených v prílohe k uvedenej smernici, obmedzenej lehoty na uplatnenie nároku na navrátenie a nákladov spojených s navrátením.
- (9) Rozsah pôsobnosti tejto smernice by sa mal rozšíriť na všetky predmety kultúrnej hodnoty označené alebo vymedzené členským štátom podľa vnútroštátnych právnych predpisov alebo administratívnych postupov ako národné kultúrne bohatstvo, ktoré má umeleckú, historickú alebo archeologickú hodnotu v zmysle článku 36 ZFEÚ. Táto smernica by sa teda mala vzťahovať na predmety historického, paleontologického, etnografického či numizmatického významu alebo vedeckej hodnoty, ak sú označené alebo vymedzené ako národné kultúrne bohatstvo, a to bez ohľadu na to, či sú súčasťou verejných alebo iných zbierok, alebo sú samostatnými predmetmi, a či pochádzajú zo zákonných, alebo neoprávnených vykopávok. Okrem toho by predmety kultúrnej hodnoty označené alebo vymedzené ako národné kultúrne bohatstvo nemali viac musieť patriť do určitých kategórií alebo spĺňať hraničné hodnoty týkajúce sa ich veku a/alebo finančnej hodnoty na to, aby spĺňali podmienky na navrátenie podľa tejto smernice.
- (10) V článku 36 ZFEÚ sa uznáva rešpektovanie rozmanitosti vnútroštátnych systémov ochrany národného kultúrneho bohatstva. V záujme posilnenia vzájomnej dôvery, ochoty spolupracovať a vzájomného porozumenia medzi členskými štátmi by sa mal v súvislosti s článkom 36 ZFEÚ vymedziť pojem „národné kultúrne bohatstvo“. Členské štáty by tiež mali uľahčovať navrátenie predmetov kultúrnej hodnoty členskému štátu, z ktorého územia boli tieto predmety nezákonne vyvezené, bez ohľadu na dátum pristúpenia daného členského štátu a mali by zabezpečiť, aby pri navrátení týchto predmetov nevznikli neprimerané náklady. Členské štáty by mali mať možnosť vrátiť predmety kultúrnej hodnoty, ktoré nie sú označené alebo vymedzené ako národné kultúrne bohatstvo, pokiaľ rešpektujú príslušné ustanovenia ZFEÚ, ako aj predmety kultúrnej hodnoty nezákonne vyvezené pred 1. januárom 1993.
- (11) Je potrebné zvýšiť administratívnu spoluprácu medzi členskými štátmi, aby sa podporilo účinnejšie a jednotnejšie uplatňovanie tejto smernice. Preto by sa malo stanoviť, že ústredné orgány sú povinné navzájom efektívne spolupracovať a vymieňať si informácie o nezákonne vyvezených predmetoch kultúrnej hodnoty prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu (Internal Market Information System – ďalej len „IMI“) zriadeného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1024/2012 ⁽¹⁾. S cieľom zlepšiť vykonávanie tejto smernice by sa mal vytvoriť modul systému IMI, osobitne upravený pre predmety kultúrnej hodnoty. Taktiež je žiaduce, aby ostatné príslušné orgány členských štátov používali ten istý systém, pokiaľ je to vhodné.
- (12) S cieľom zaistiť ochranu osobných údajov by administratívna spolupráca a výmena informácií medzi príslušnými orgánmi mala byť v súlade s pravidlami stanovenými v smernici Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽²⁾, a pokiaľ sa využíva IMI, tak aj s pravidlami uvedenými v nariadení (EÚ) č. 1024/2012. Vymedzenia pojmov použité v smernici 95/46/ES a v nariadení (ES) č. 45/2001 ⁽³⁾ by sa mali uplatňovať aj na účely tejto smernice.
- (13) Dospelo sa k záveru, že lehota na overenie, či predmet kultúrnej hodnoty nájdený v inom členskom štáte predstavuje predmet kultúrnej hodnoty v zmysle smernice 93/7/EHS, je v praxi príkrátka. Mala by sa preto predĺžiť na šesť mesiacov. Dlhšia lehota by mala členským štátom umožniť prijať potrebné opatrenia na ochranu predmetu kultúrnej hodnoty a v prípade potreby zabrániť činnosti mariacej konanie o navrátení.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1024/2012 z 25. októbra 2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu a o zrušení rozhodnutia Komisie 2008/49/ES („nariadenie o IMI“) (Ú. v. EÚ L 316, 14.11.2012, s. 1).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 74).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (14) Lehota na uplatnenie nároku na navrátenie by sa tiež mala predĺžiť na tri roky odo dňa, keď sa členský štát, z ktorého územia bol predmet kultúrnej hodnoty nezákonne vyvezený, dozvedel o mieste, kde sa predmet kultúrnej hodnoty nachádza, a o totožnosti jeho vlastníka alebo držiteľa. Predĺženie tejto lehoty by malo uľahčiť navrátenie a odrádzať od nezákonného vývozu národného kultúrneho bohatstva. V záujme jasnosti by bolo vhodné uviesť, že lehota na uplatnenie nároku na navrátenie začína plynúť odo dňa, keď bol informovaný ústredný orgán členského štátu, z ktorého územia bol predmet kultúrnej hodnoty nezákonne vyvezený.
- (15) V smernici 93/7/EHS sa ustanovuje, že nárok na navrátenie nie je možné uplatniť po uplynutí 30 rokov odo dňa, keď bol predmet kultúrnej hodnoty nezákonne vyvezený z územia členského štátu. Ak však ide o predmety, ktoré tvoria časť verejných zbierok, a o predmety, ktoré patria do inventárov cirkevných inštitúcií v členských štátoch, v ktorých sa na ne vzťahujú osobitné úpravy na ich ochranu podľa vnútroštátneho práva, na uplatnenie nároku na navrátenie sa za určitých podmienok vzťahuje dlhšia lehota. Vzhľadom na skutočnosť, že členské štáty môžu mať podľa vnútroštátneho práva osobitné úpravy na ochranu v súvislosti s inými náboženskými inštitúciami ako cirkevnými inštitúciami, by sa táto smernica mala vzťahovať aj na tieto iné náboženské inštitúcie.
- (16) Rada vo svojich záveroch o predchádzaní trestnej činnosti v súvislosti s predmetmi kultúrnej hodnoty a boji proti nej, prijatými 13. a 14. decembra 2011, uznala, že je potrebné prijať opatrenia, ktorými sa zvýši efektívnosť predchádzania trestnej činnosti týkajúcej sa predmetov kultúrnej hodnoty a boja proti tomuto javu. Komisii odporučila, aby členským štátom poskytla podporu v záujme účinnej ochrany predmetov kultúrnej hodnoty s cieľom predchádzať nedovolenému obchodovaniu s predmetmi kultúrnej hodnoty, bojovať proti nemu a prípadne presadzovať doplňujúce opatrenia. Rada okrem toho odporučila členským štátom, aby zväzili ratifikáciu Dohovoru Unesco o opatreniach na zákaz a zamedzenie nedovolenému dovozu, vývozu a prevodu vlastníctva kultúrnych statkov, podpísaného v Paríži 17. novembra 1970, a Dohovoru UNIDROIT o ukradnutých alebo nezákonne vyvezených kultúrnych predmetoch, podpísaného v Ríme 24. júna 1995.
- (17) Je preto žiaduce zabezpečiť, aby všetky dotknuté subjekty na trhu preukázali pri transakciách s predmetmi kultúrnej hodnoty náležitú starostlivosť. Dôsledky nadobudnutia predmetu kultúrnej hodnoty nezákonného pôvodu budú naozaj odrádzajúce, len ak bude platba odškodnenia spojená s povinnosťou vlastníka preukázať, že postupoval s náležitou starostlivosťou. Preto v snahe dosiahnuť ciele Únie v oblasti predchádzania nedovolenému obchodovaniu s predmetmi kultúrnej hodnoty a boja proti nemu, by sa v tejto smernici malo stanoviť, že na účely odškodnenia musí vlastník dokázať, že pri nadobúdaní predmetu postupoval s náležitou starostlivosťou.
- (18) Bolo by tiež užitočné, aby každá osoba, a najmä každý subjekt na trhu, mali ľahký prístup k verejným informáciám o predmetoch kultúrnej hodnoty, ktoré členské štáty označili alebo vymedzili ako národné kultúrne bohatstvo. Členské štáty by sa mali usilovať uľahčiť prístup k takýmto verejným informáciám.
- (19) S cieľom uľahčiť jednotný výklad pojmu náležitá starostlivosť by sa mal v tejto smernici stanoviť nevyčerpávajúci zoznam kritérií, ktoré treba zohľadniť pri určovaní toho, či vlastník pri nadobúdaní predmetu kultúrnej hodnoty postupoval s náležitou starostlivosťou.
- (20) Keďže cieľ tejto smernice, a to umožniť navrátenie predmetov kultúrnej hodnoty označených alebo vymedzených ako národné kultúrne bohatstvo, ktoré boli nezákonne vyvezené z územia členských štátov, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodov rozsahu a dôsledkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (21) Keďže sa úlohy výboru zriadeného nariadením (ES) č. 116/2009 stali bezpredmetné z dôvodu vypustenia prílohy k smernici 93/7/EHS, odkazy na uvedený výbor by sa mali preto vypustiť. V záujme zachovania platformy pre výmenu skúseností a osvedčených postupov pri vykonávaní tejto smernice v členských štátoch by však Komisia mala zriadiť expertnú skupinu zloženú z expertov z ústredných orgánov členských štátov zodpovedných za vykonávanie tejto smernice, ktorá by sa mala okrem iného zúčastňovať na procese prispôbovania modulu systému IMI osobitne upraveného pre predmety kultúrnej hodnoty.
- (22) Keďže príloha k nariadeniu (EÚ) č. 1024/2012 obsahuje zoznam ustanovení týkajúcich sa administratívnej spolupráce v aktoch Únie, ktoré sa vykonávajú prostredníctvom IMI, je potrebné uvedenú prílohu zmeniť a začleniť do nej túto smernicu.
- (23) Povinnosť transponovať túto smernicu do vnútroštátneho práva by sa mala obmedziť na tie ustanovenia, ktoré predstavujú podstatnú zmenu v porovnaní s predchádzajúcimi smernicami. Povinnosť transponovať ustanovenia, ktoré sa nezmenili, vyplýva zo skorších smerníc.
- (24) Táto smernica by sa mala uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté záväzky členských štátov týkajúce sa lehôt na transpozíciu smerníc stanovených v časti B prílohy I do vnútroštátneho práva,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Táto smernica sa vzťahuje na navrátenie predmetov kultúrnej hodnoty označených alebo vymedzených členským štátom ako súčasť národného kultúrneho bohatstva v zmysle článku 2 bodu 1, ktoré boli nezákonne vyvezené z územia uvedeného členského štátu.

Článok 2

Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. „predmet kultúrnej hodnoty“ je predmet, ktorý je pred jeho nezákonným vyvezením z územia členského štátu alebo po ňom označený alebo vymedzený daným členským štátom ako súčasť „národného kultúrneho bohatstva, ktoré má umeleckú, historickú alebo archeologickú hodnotu“ podľa vnútroštátnych právnych predpisov alebo administratívnych postupov v zmysle článku 36 ZFEÚ;
2. „nezákonný vývoz z územia členského štátu“ je:
 - a) vývoz z územia členského štátu v rozpore s jeho predpismi na ochranu národného kultúrneho bohatstva alebo v rozpore s nariadením (ES) č. 116/2009 alebo
 - b) nevrátenie zákonného dočasného vývozu po uplynutí lehoty alebo akékoľvek porušenie iných podmienok týkajúcich sa takého dočasného vývozu;
3. „žiadajúci členský štát“ je členský štát, z ktorého územia sa predmet kultúrnej hodnoty nezákonne vyviezol;
4. „požiadaný členský štát“ je členský štát, na ktorého území sa nachádza predmet kultúrnej hodnoty, ktorý bol nezákonne vyvezený z územia iného členského štátu;
5. „navrátenie“ je fyzické navrátenie predmetu kultúrnej hodnoty na územie žiadajúceho členského štátu;
6. „vlastník“ je osoba vykonávajúca faktickú moc nad predmetom kultúrnej hodnoty pre seba;
7. „držiteľ“ je osoba vykonávajúca faktickú moc nad predmetom kultúrnej hodnoty pre tretie osoby;
8. „verejné zbierky“ sú zbierky označené za verejné v súlade s právnymi predpismi členského štátu, ktoré sú vo vlastníctve tohto členského štátu, miestneho alebo regionálneho orgánu v rámci tohto členského štátu alebo inštitúcie, ktorá sa nachádza na území tohto členského štátu, pod podmienkou, že je takáto inštitúcia majetkom tohto členského štátu, miestneho alebo regionálneho orgánu alebo je ním z veľkej časti financovaná.

Článok 3

Predmety kultúrnej hodnoty, ktoré boli nezákonne vyvezené z územia členského štátu, sa navrátiť v súlade s postupom stanoveným v tejto smernici a za podmienok v nej stanovených.

Článok 4

Každý členský štát určí jeden alebo viac ústredných orgánov, ktoré vykonávajú úlohy ustanovené v tejto smernici.

Členské štáty informujú Komisiu o všetkých ústredných orgánoch, ktoré určia podľa tohto článku.

Komisia uverejní zoznam uvedených ústredných orgánov a všetky zmeny, ktoré sa ich týkajú, v sérii C *Úradného vestníka Európskej únie*.

Článok 5

Ústredné orgány členských štátov navzájom spolupracujú a podporujú konzultácie medzi príslušnými vnútroštátnymi orgánmi členských štátov, ktoré najmä:

1. na základe žiadosti žiadajúceho členského štátu pátrajú po špecifikovanom predmete kultúrnej hodnoty, ktorý bol nezákonne vyvezený z jeho územia, a totožnosti jeho vlastníka a/alebo držiteľa. Žiadosť musí obsahovať všetky informácie potrebné na uloženie pátrania, najmä údaj o skutočnom alebo predpokladanom mieste výskytu predmetu;
2. oznamujú dotknutým členským štátom, keď sa na ich vlastnom území nájde predmet kultúrnej hodnoty, o ktorom sa možno odôvodnene domnievať, že bol nezákonne vyvezený z územia iného členského štátu;

3. umožňujú príslušným orgánom žiadajúceho štátu kontrolovať, či je dotknutý predmet predmetom kultúrnej hodnoty, pokiaľ sa kontrola vykoná do šiestich mesiacov od oznámenia ustanoveného v bode 2. Ak sa kontrola nevykoná v stanovenej lehote, body 4 a 5 sa prestanú uplatňovať;
4. prijímajú v spolupráci s dotknutým členským štátom všetky potrebné opatrenia na fyzické uchovávanie predmetu kultúrnej hodnoty;
5. prostredníctvom potrebných predbežných opatrení zabraňujú činnosti mariacej konanie o navrátení;
6. konajú ako sprostredkovateľ medzi vlastníkom a/alebo držiteľom a žiadajúcim členským štátom v súvislosti s navrátením. Na tento účel môžu príslušné orgány požiadaného členského štátu bez toho, aby bol dotknutý článok 6, najprv uľahčiť vykonanie arbitrážneho konania v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi požiadaného členského štátu, pokiaľ na to žiadajúci členský štát a vlastník alebo držiteľ udelia svoj oficiálny súhlas.

Ústredné orgány členských štátov používajú na účely vzájomnej spolupráce a konzultácií modul informačného systému o vnútornom trhu (ďalej len „IMI“), zriadeného nariadením (EÚ) č. 1024/2012, ktorý bol osobitne upravený pre predmety kultúrnej hodnoty. Môžu tiež využívať IMI na šírenie informácií o predmetoch kultúrnej hodnoty, ktoré boli odcudzené alebo nezákonne vyvezené z ich územia, súvisiacich s danými prípadmi. Členské štáty rozhodujú o používaní IMI inými príslušnými orgánmi na účely tejto smernice.

Článok 6

Žiadajúci členský štát môže na príslušný súd v požadovanom členskom štáte podať žalobu proti vlastníkovi, prípadne držiteľovi s cieľom zabezpečiť navrátenie predmetu kultúrnej hodnoty, ktorý bol nezákonne vyvezený z jeho územia.

Súdne konanie sa môže začať, iba ak sa k žalobe priloží:

- a) dokument opisujúci predmet, ktorý je predmetom žiadosti a v ktorom sa uvádza, že ide o predmet kultúrnej hodnoty;
- b) vyhlásenie príslušných orgánov žiadajúceho členského štátu, že predmet kultúrnej hodnoty bol nezákonne vyvezený z jeho územia.

Článok 7

Príslušný ústredný orgán žiadajúceho členského štátu ihneď informuje príslušný ústredný orgán požiadaného členského štátu o začatí súdneho konania s cieľom zabezpečiť navrátenie dotknutého predmetu.

Príslušný ústredný orgán požiadaného členského štátu ihneď informuje ústredné orgány ostatných členských štátov.

Na výmenu informácií sa používa IMI v súlade s príslušnými právnymi ustanoveniami o ochrane osobných údajov a súkromia a bez toho, aby bola dotknutá možnosť príslušných ústredných orgánov používať popri IMI iné komunikačné prostriedky.

Článok 8

1. Členské štáty vo svojich právnych predpisoch ustanovia, že nárok na navrátenie podľa tejto smernice nie je možné uplatniť po uplynutí troch rokov odo dňa, keď sa príslušný ústredný orgán žiadajúceho členského štátu dozvedel o mieste, kde sa predmet kultúrnej hodnoty nachádza, a o totožnosti jeho vlastníka alebo držiteľa.

Takýto nárok na navrátenie v každom prípade nie je možné uplatniť po uplynutí 30 rokov odo dňa, keď bol predmet kultúrnej hodnoty nezákonne vyvezený z územia žiadajúceho členského štátu.

Ak však ide o predmety, ktoré sú súčasťou verejných zbierok vymedzených v článku 2 bode 8, a o predmety zapísané v inventároch cirkevných alebo iných náboženských inštitúcií v členských štátoch, v ktorých sa na ne vzťahujú osobitné úpravy na ich ochranu podľa vnútroštátneho práva, lehota na uplatnenie nároku na navrátenie je 75 rokov s výnimkou členských štátov, v ktorých je uplatnenie nároku na navrátenie nepremlčateľné, ako aj v prípade bilaterálnych zmlúv medzi členskými štátmi, v ktorých je stanovená lehota presahujúca 75 rokov.

2. Nárok na navrátenie nemožno uplatniť, ak vývoz predmetu kultúrnej hodnoty z územia žiadajúceho členského štátu už nie je ku dňu podania žaloby nezákonný.

Článok 9

Pokiaľ sa v článkoch 8 a 14 neustanovuje inak, príslušný súd nariadi navrátenie dotknutého predmetu kultúrnej hodnoty, ak sa preukáže, že ide o predmet kultúrnej hodnoty v zmysle článku 2 bodu 1, ktorý bol nezákonne vyvezený z územia členského štátu.

Článok 10

Ak sa nariadi navrátenie predmetu, príslušný súd v požadovanom členskom štáte poskytne vlastníčkovi primerané odškodnenie vzhľadom na okolnosti prípadu, pokiaľ vlastníč preukáže, že pri nadobudnutí predmetu postupoval s náležitou starostlivosťou.

Na to, aby sa určilo, či vlastníč postupoval s náležitou starostlivosťou, sa berú do úvahy všetky okolnosti nadobudnutia, a to najmä dokumentácia o pôvode predmetu, povolenia na vývoz potrebné na základe právnych predpisov žiadajúceho členského štátu, charakter zúčastnených strán, zaplatená cena, skutočnosť, či vlastníč nahliadol do prístupných registrov odcudzených predmetov kultúrnej hodnoty, a akákoľvek relevantná informácia, ktorú mohol reálne získať, alebo akékoľvek ďalšie opatrenia, ktoré by rozumná osoba uskutočnila za rovnakých okolností.

V prípade darovania alebo dedičstva nesmie byť právne postavenie vlastníka výhodnejšie ako postavenie osoby, od ktorej takto predmet získal.

Žiadajúci členský štát uhradí po navrátení predmetu uvedené odškodnenie.

Článok 11

Náklady vzniknuté pri vykonávaní rozhodnutia o navrátení predmetu kultúrnej hodnoty znáša žiadajúci členský štát. To platí aj o nákladoch spojených s opatreniami uvedenými v článku 5 bode 4.

Článok 12

Úhradou primeraného odškodnenia podľa článku 10 a nákladov uvedených v článku 11 nie je dotknuté právo žiadajúceho členského štátu požadovať úhradu týchto súm od osôb zodpovedných za nezákonný vývoz predmetu kultúrnej hodnoty z jeho územia.

Článok 13

Vlastníctvo predmetu kultúrnej hodnoty sa po navrátení spravuje právnymi predpismi žiadajúceho členského štátu.

Článok 14

Táto smernica sa uplatňuje len na predmety kultúrnej hodnoty nezákonne vyvezené z územia členského štátu 1. januára 1993 a po tomto dátume.

Článok 15

1. Každý členský štát môže uplatňovať opatrenia ustanovené v tejto smernici aj na navrátenie iných predmetov kultúrnej hodnoty ako tých, ktoré sú vymedzené v článku 2 bode 1.
2. Každý členský štát môže opatrenia ustanovené v tejto smernici uplatňovať na žiadosti o navrátenie predmetov kultúrnej hodnoty nezákonne vyvezených z územia iných členských štátov pred 1. januárom 1993.

Článok 16

Touto smernicou nie je dotknuté žiadne občianske ani trestné konanie, ktoré môže podľa vnútroštátnych právnych predpisov členských štátov začať žiadajúci členský štát a/alebo vlastníč predmetu kultúrnej hodnoty, ktorý bol odcudzený.

Článok 17

1. Členské štáty do 18. decembra 2015 a potom každých päť rokov predkladajú Komisii správu o uplatňovaní tejto smernice.
2. Komisia každých päť rokov predkladá Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru správu o hodnotení uplatňovania a účinnosti tejto smernice. K správe sa v prípade potreby priložia príslušné návrhy.

Článok 18

V prílohe k nariadeniu (EÚ) č. 1024/2012 sa dopĺňa tento bod:

- „8. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/60/EÚ z 15. mája 2014 o navrátení predmetov kultúrnej hodnoty nezákonne vyvezených z územia členského štátu a o zmene nariadenia (EÚ) č. 1024/2012 (*): články 5 a 7.

(*) Ú. v. EÚ L 159, 28.5.2014, s. 1“.

Článok 19

1. Členské štáty do 18. decembra 2015 uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 2 bodom 1, článkom 5 prvým odsekom bodom 3, článkom 5 druhým odsekom, článkom 7 tretím odsekom, článkom 8 ods. 1, článkom 10 prvým a druhým odsekom a článkom 17 ods. 1 tejto smernice.

Bezodkladne oznámia Komisii znenie týchto ustanovení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Takisto uvedú, že odkazy v platných zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach na smernicu zrušenú touto smernicou sa považujú za odkazy na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 20

Smernica 93/7/EHS zmenená smernicami uvedenými v časti A prílohy I sa zrušuje s účinnosťou od 19. decembra 2015 bez toho, aby tým boli dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehôt na transpozíciu smerníc uvedených v časti B prílohy I do vnútroštátneho práva.

Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe II.

Článok 21

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 2 body 2 až 8, články 3 a 4, článok 5 prvý odsek body 1, 2 a 4 až 6, článok 6, článok 7 prvý a druhý odsek, článok 8 ods. 2, článok 9, článok 10 tretí a štvrtý odsek a články 11 až 16 sa uplatňujú od 19. decembra 2015.

Článok 22

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli 15. mája 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
D. KOURKOULAS

PRÍLOHA I

ČASŤ A

**Zrušená smernica so zoznamom jej neskorších zmien
(podľa článku 20)**

Smernica Rady 93/7/EHS	(Ú. v. ES L 74, 27.3.1993, s. 74).
Smernica Európskeho parlamentu a Rady 96/100/ES	(Ú. v. ES L 60, 1.3.1997, s. 59).
Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/38/ES	(Ú. v. ES L 187, 10.7.2001, s. 43).

ČASŤ B

**Zoznam lehôt na transpozíciu do vnútroštátneho práva
(podľa článku 20)**

Smernica	Lehota na transpozíciu
93/7/EHS	15. 12. 1993 (15. 3. 1994 pre Belgicko, Nemecko a Holandsko)
96/100/ES	1. 9. 1997
2001/38/ES	31. 12. 2001

PRÍLOHA II

Tabuľka zhody

Smernica 93/7/EHS	Táto smernica
—	článok 1
článok 1 bod 1 prvá zarážka	článok 2 bod 1
článok 1 bod 1 druhá zarážka úvodná časť	—
článok 1 bod 1 druhá zarážka prvá podzarážka prvá veta	—
článok 1 bod 1 druhá zarážka prvá podzarážka druhá veta	článok 2 bod 8
článok 1 bod 1 druhá zarážka druhá podzarážka	—
článok 1 bod 2 prvá zarážka	článok 2 bod 2 písm. a)
článok 1 bod 2 druhá zarážka	článok 2 bod 2 písm. b)
článok 1 body 3 až 7	článok 2 body 3 až 7
článok 2	článok 3
článok 3	článok 4
článok 4 úvodná časť	článok 5 prvý odsek úvodná časť
článok 4 body 1 a 2	článok 5 prvý odsek body 1 a 2
článok 4 bod 3	článok 5 prvý odsek bod 3
článok 4 body 4 až 6	článok 5 prvý odsek body 4 až 6
—	článok 5 druhý odsek
článok 5 prvý odsek	článok 6 prvý odsek
článok 5 druhý odsek prvá zarážka	článok 6 druhý odsek písm. a)
článok 5 druhý odsek druhá zarážka	článok 6 druhý odsek písm. b)
článok 6 prvý odsek	článok 7 prvý odsek
článok 6 druhý odsek	článok 7 druhý odsek
—	článok 7 tretí odsek
článok 7 ods. 1 a 2	článok 8 ods. 1 a 2
článok 8	článok 9
článok 9 prvý odsek	článok 10 prvý odsek
článok 9 druhý odsek	—
—	článok 10 druhý odsek
článok 9 tretí a štvrtý odsek	článok 10 tretí a štvrtý odsek
články 10 až 15	články 11 až 16
článok 16 ods. 1 a 2	článok 17 ods. 1 a 2
článok 16 ods. 3	—
článok 16 ods. 4	—
článok 17	—
—	článok 18
článok 18	článok 19
—	článok 20
—	článok 21

Smernica 93/7/EHS	Táto smernica
článok 19	článok 22
príloha	—
—	príloha I
—	príloha II

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2014/67/EÚ**z 15. mája 2014****o presadzovaní smernice 96/71/ES o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu („nariadenie o IMI“)****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 53 ods. 1 a článok 62,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Voľný pohyb pracovníkov, sloboda usadiť sa a sloboda poskytovať služby patria k základným zásadám vnútorného trhu v Únii zakotveným v Zmluve o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ). Vykonávanie uvedených zásad Únia ďalej rozvíja s cieľom zaručiť rovnaké podmienky pre podniky a dodržiavanie práv pracovníkov.
- (2) Sloboda poskytovať služby zahŕňa právo podnikov poskytovať služby v inom členskom štáte, do ktorého môžu dočasne vyslať svojich pracovníkov, aby tu poskytovali tieto služby. Na účel vyslania pracovníkov je nevyhnutné odlišovať túto slobodu od voľného pohybu pracovníkov, ktorým sa každému občanovi udeľuje právo slobodne sa presťahovať do iného členského štátu za prácou a usadiť sa tam na tento účel a ktorý ich chráni pred diskrimináciou, pokiaľ ide o zamestnanie, odmeňovanie a ostatné pracovné podmienky v porovnaní so štátnymi príslušníkmi daného členského štátu.
- (3) S ohľadom na pracovníkov dočasne vyslaných na účely poskytovania služieb v inom členskom štáte ako v tom, kde bežne vykonávajú svoju prácu, sa v smernici Európskeho parlamentu a Rady 96/71/ES ⁽⁴⁾ stanovuje základ jasne definovaných pracovných podmienok, ktoré musí dodržiavať poskytovateľ služieb v členskom štáte, do ktorého sa vysielanie uskutočňuje, aby príslušným pracovníkom zabezpečil minimálnu ochranu.
- (4) Všetky opatrenia zavedené touto smernicou by mali byť odôvodnené a primerané, aby nevytvárali administratívnu záťaž a neobmedzovali potenciál podnikov, najmä malých a stredných podnikov (MSP) vytvárať nové pracovné miesta, pričom by mali zároveň chrániť vyslaných pracovníkov.
- (5) Aby sa zabezpečil súlad so smernicou 96/71/ES bez toho, aby došlo k zbytočnému administratívne zaťaženiu poskytovateľov služieb, je nevyhnutné, aby sa skutkové okolnosti uvedené v ustanoveniach o identifikácii skutočného vysielania a predchádzaní zneužívaniu a obchádzaniu tejto smernice považovali za orientačné a neúplné. Nemala by predovšetkým existovať požiadavka, aby bola v každom prípade vyslania splnená každá z týchto skutkových okolností.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 351, 15.11.2012, s. 61.⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 17, 19.1.2013, s. 67.⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 13. mája 2014.⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 96/71/ES zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb (Ú. v. ES L 18, 21.1.1997, s. 1).

- (6) Bez ohľadu na skutočnosť, že posúdenie orientačných skutkových okolností sa prispôsobí každému osobitnému prípadu, pričom sa zohľadnia osobitosti situácie, situácie, ktoré predstavujú rovnaké skutkové okolnosti by nemali viesť k rôznemu právnemu posúdeniu alebo hodnoteniu príslušných orgánov v rôznych členských štátoch.
- (7) Aby sa predišlo a zabránilo zneužívaniu a obchádzaniu platných predpisov zo strany podnikov formou nečestného alebo podvodného využívania slobody poskytovať služby zakotvenej v ZFEÚ a/alebo uplatňovania smernice 96/71/ES, ako aj v záujme boja proti takémuto konaniu, by sa malo zlepšiť uplatňovanie pojmu vyslanie a jeho monitorovanie a na úrovni Únie by sa mali stanoviť jednotnejšie skutkové okolnosti, ktoré by uľahčili spoločný výklad.
- (8) Preto je potrebné, aby základné faktické prvky charakterizujúce dočasnú povahu vlastnú pojmu vysielanie a podmienku, že zamestnávateľ je skutočne usadený v členskom štáte, z ktorého sa vysielanie uskutočňuje, posudzoval príslušný orgán hostiteľského členského štátu a v prípade potreby v úzkej spolupráci s členským štátom usadenia.
- (9) Pri posudzovaní veľkosti obratu realizovaného podnikom v členskom štáte usadenia na určenie toho, či tento podnik skutočne vykonáva iné podstatné činnosti, než čisto vnútorné riadenie a/alebo administratívne činnosti, by príslušné orgány mali zohľadňovať rozdiely v kúpnej sile mien.
- (10) Prvky stanovené v tejto smernici týkajúce sa vykonávania a monitorovania vysielania môžu tiež pomôcť príslušným orgánom pri identifikácii pracovníkov, ktorí sú fiktívne označení za samostatne zárobkovo činné osoby. Podľa smernice 96/71/ES je príslušné vymedzenie pojmu pracovník to, ktoré sa uplatňuje v zmysle právnych predpisov členského štátu, do ktorého je pracovník vyslaný. Ďalšie objasnenie a zlepšenie monitorovania vysielania zo strany príslušných orgánov by zvýšilo právnu istotu a poskytlo užitočný nástroj prispievajúci k účinnému boju proti falošnej samostatnej zárobkovej činnosti, a zabezpečeniu toho, aby vyslaní pracovníci neboli falošne deklarovaní ako samostatne zárobkovo činné osoby, a tým by pomohlo predchádzaniu, vyhýbaniu sa a boju proti zneužívaniu uplatniteľných predpisov.
- (11) V prípade, ak nejde o stav skutočného vyslania a vzniká konflikt zákonov, by sa mali primerane zohľadňovať ustanovenia nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ⁽¹⁾ („Rím I“) alebo Rímsky dohovor ⁽²⁾, ktoré sú zamerané na zabezpečenie toho, aby zamestnanci neboli zbavení ochrany, ktorú im poskytujú ustanovenia, od ktorých sa nemožno odchýliť dohodou alebo od ktorých sa možno odchýliť len v ich prospech. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby existovali ustanovenia na dostatočnú ochranu pracovníkov, ktorí nie sú skutočne vyslaní.
- (12) Neexistencia potvrdenia o uplatniteľných právnych predpisoch sociálneho zabezpečenia uvedených v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ⁽³⁾ môže byť známkou toho, že situácia by nemala byť charakterizovaná ako dočasné vyslanie do iného členského štátu ako toho, v ktorom dotknutý pracovník zvyčajne pracuje v rámci poskytovania služieb.
- (13) Rovnako ako v prípade smernice 96/71/ES, ani touto smernicou by nemalo byť dotknuté uplatňovanie nariadenia (ES) č. 883/2004 a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ⁽⁴⁾.
- (14) V ZFEÚ sa výslovne uznáva rešpektovanie rozmanitosti vnútroštátnych systémov pracovnoprávných vzťahov, ako aj autonómia sociálnych partnerov.
- (15) V mnohých členských štátoch zohrávajú sociálni partneri dôležitú úlohu pri vysielaní pracovníkov na účely poskytovania služieb, keďže môžu v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a/alebo praxou alternatívne alebo súbežne stanoviť rozličné úrovne platných minimálnych mzdových taríf. Sociálni partneri by mali komunikovať a informovať o týchto úrovniach.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) (Ú. v. EÚ L 177, 4.7.2008, s. 6).

⁽²⁾ Rímsky dohovor o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky otvorený na podpis v Ríme dňa 19. júna 1980 (80/934/EHS) (Ú. v. ES L 266, 9.10.1980, s. 1).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 zo 16. septembra 2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 284, 30.10.2009, s. 1).

- (16) Primerané a účinné vykonávanie a presadzovanie sú kľúčovými prvkami pri ochrane práv vyslaných pracovníkov a pri zabezpečovaní rovnakých podmienok pre poskytovateľov služieb, zatiaľ čo nedostatočné presadzovanie oslabuje účinnosť predpisov Únie uplatniteľných v tejto oblasti. Preto je nevyhnutná úzka spolupráca medzi Komisiou a členskými štátmi, a v prípade potreby regionálnymi a miestnymi orgánmi bez toho, aby sa v tejto súvislosti zanedbala dôležitá úloha inšpektorátov práce a sociálnych partnerov. V tomto ohľade je základom vzájomná dôvera, duch spolupráce, trvalý dialóg a vzájomné porozumenie.
- (17) Účinné postupy monitorovania v členských štátoch majú nezastupiteľný význam pre presadzovanie smernice 96/71/ES a tejto smernice a mali by sa preto zaviesť v celej únii.
- (18) Ťažkosti v prístupe k informáciám o pracovných podmienkach sú často dôvodom, pre ktorý poskytovatelia služieb nedodržiavajú pravidlá. Členské štáty by mali preto zabezpečiť, aby boli takéto informácie všeobecne prístupné, nespoplatnené a aby k nim bol zabezpečený účinný prístup, a to nielen poskytovateľom služieb z iných členských štátov, ale aj príslušným vyslaným pracovníkom.
- (19) Ak sú pracovné podmienky stanovené v kolektívnych zmluvách, ktoré boli vyhlásené za všeobecne platné, členské štáty by mali zabezpečiť, s dodržaním autonómie sociálnych partnerov, aby boli tieto kolektívne zmluvy všeobecne dostupné prístupným a transparentným spôsobom.
- (20) Aby sa zlepšil prístup k informáciám, v členských štátoch by sa mal určiť jediný zdroj informácií. Každý členský štát by mal v súlade s normami týkajúcimi sa dostupnosti webových stránok zriadiť jednotnú oficiálnu vnútroštátnu webovú stránku, ako aj ďalšie vhodné komunikačné prostriedky. Jednotná oficiálna vnútroštátna webová stránka by mala ako minimum, byť vo forme internetového portálu a mala by slúžiť ako brána alebo hlavný vstupný bod a mala by poskytovať jasne a presne odkazy na relevantné zdroje informácií, ako aj stručné informácie o obsahu internetových stránok a uvedených odkazoch. Takéto webové stránky by mali zahŕňať najmä všetky webové stránky zriadené v súlade s právnymi predpismi Únie na účely propagácie podnikania a/alebo rozvoja cezhraničného poskytovania služieb. Hostiteľské členské štáty by mali poskytovať informácie o obdobiach stanovených v ich vnútroštátnom práve, počas ktorých musia poskytovatelia služieb uchovávať dokumenty po období vyslania.
- (21) Vyslaní pracovníci by mali mať právo získať od hostiteľského členského štátu všeobecné informácie o vnútroštátnom práve a/alebo praxi, ktoré sa ním uplatňujú.
- (22) Administratívna spolupráca a vzájomná pomoc medzi členskými štátmi by mali byť v súlade s predpismi o ochrane osobných údajov stanovenými v smernici Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES⁽¹⁾ a v súlade s vnútroštátnymi predpismi o ochrane údajov na vykonávanie právnych predpisov Únie. So zreteľom na administratívnu spoluprácu prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu (ďalej len „IMI“), by mala byť tiež v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽²⁾ a nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1024/2012⁽³⁾.
- (23) S cieľom zabezpečiť správne uplatňovanie hmotnoprávnych pravidiel týkajúcich sa pracovných podmienok, ktoré sa majú dodržiavať v súvislosti s vyslanými pracovníkmi, a monitorovať ich dodržiavanie, by členské štáty mali uplatňovať len určité administratívne požiadavky a kontrolné opatrenia voči podnikom, ktoré vysielajú pracovníkov v rámci poskytovania služieb. Podľa judikatúry Súdneho dvora Európskej únie možno takéto požiadavky a opatrenia odôvodniť naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu, ktoré zahŕňajú účinnú ochranu práv pracovníkov, a to za predpokladu, že sú primerané na zabezpečenie dosiahnutia sledovaného cieľa a neprekračujú rámec toho, čo je potrebné na jeho dosiahnutie. Takéto požiadavky a opatrenia sa môžu uložiť len za predpokladu, že príslušné orgány nemôžu vykonávať svoju dozornú úlohu účinne bez požadovaných informácií a/alebo ak by menej restriktívne opatrenia nezabezpečili dosiahnutie cieľov vnútroštátnych kontrolných opatrení, ktoré sa pokladajú za nevyhnutné.

(1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov a o voľnom pohybe takých údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31).

(2) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001/ES z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

(3) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1024/2012 z 25. októbra 2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu a o zrušení rozhodnutia Komisie 2008/49/ES („nariadenie o IMI“) (Ú. v. EÚ L 316, 14.11.2012, s. 1).

- (24) Poskytovateľ služieb by mal zabezpečiť, aby totožnosť vyslaných pracovníkov uvedených vo vyhlásení poskytovateľa služieb s cieľom umožniť faktickú kontrolu na pracovisku, bola overiteľná príslušnými orgánmi počas obdobia trvania vyslania.
- (25) Poskytovateľ služieb usadený v inom členskom štáte by mal informovať príslušné orgány v hostiteľskom členskom štáte bez zbytočného odkladu o akýchkoľvek významných zmenách informácií uvedených vo vyhlásení poskytovateľa služieb na umožnenie faktických kontrol na pracovisku.
- (26) Povinnosť oznamovať administratívne požiadavky a kontrolné opatrenia Komisie by nemala predstavovať proces udeľovania povolenia *ex ante*.
- (27) Na účely zabezpečenia lepšieho a jednotnejšieho uplatňovania smernice 96/71/ES, ako aj jej presadzovania v praxi, a aby sa v najvyššej možnej miere zredukovali rozdiely v úrovni uplatňovania a presadzovania v Únii, členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa na ich území vykonávali účinné a primerané inšpekcie, a tak prispieť okrem iného k boju proti nelegálnej práci v kontexte vysielania, tiež pri zohľadnení iných zákonných iniciatív na lepšie riešenie tejto otázky.
- (28) Členské štáty by mali v prípade potreby poskytovať v súlade s ich vnútroštátnymi právnymi predpismi a/alebo praxou podniku, v ktorom sa vykonala inšpekcia, dokument vystavený v nadväznosti na inšpekciu alebo kontrolu.
- (29) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby bol k dispozícii dostatočný počet pracovníkov so zručnosťami a kvalifikáciami potrebnými na to, aby boli inšpekcie efektívne a aby bolo možné bez zbytočného odkladu reagovať na žiadosti o informácie, ako je stanovené v tejto smernici, hostiteľského členského štátu alebo členského štátu usadenia.
- (30) Inšpektoráty práce, sociálni partneri a iné monitorovacie subjekty sú v tomto ohľade najdôležitejšie a mali by aj naďalej zohrávať túto rozhodujúcu úlohu.
- (31) S cieľom flexibilne pristupovať k rozmanitosti trhov práce a systémov pracovnoprávných vzťahov môžu niektoré pracovné podmienky vyslaných pracovníkov výnimočne monitorovať aj sociálni partneri a/alebo iní účastníci a/alebo subjekty za predpokladu, že príslušným osobám ponúkajú rovnocennú úroveň ochrany a že uvedené monitorovanie vykonávajú nediskriminačným a objektívnym spôsobom.
- (32) Subjekty vykonávajúce inšpekcie a iné príslušné subjekty členských štátov, ktorých činnosť je zameraná na monitorovanie a presadzovanie, by mali spolupracovať a vymieňať si informácie, ako sa stanovuje v príslušnom práve, s cieľom overovať dodržiavanie predpisov uplatniteľných na vyslaných pracovníkov.
- (33) Členské štáty sa vyzývajú konkrétne k tomu, aby zaujali integrovanejší prístup k inšpekciám práce. Rovnako by sa mala preskúmať potreba vyvinutia spoločných noriem s cieľom zaviesť porovnateľné metódy, postupy a minimálne normy na úrovni Únie. Vytvorenie spoločných noriem by však nemalo členským štátom brániť v ich úsilí účinne bojovať proti nelegálnej práci.
- (34) V záujme uľahčenia presadzovania smernice 96/71/ES a zabezpečenia jej účinnejšieho uplatňovania by sa mal zaviesť účinný mechanizmus, prostredníctvom ktorého môžu vyslaní pracovníci podávať sťažnosti alebo sa zúčastniť konania buď priamo, alebo s ich súhlasom prostredníctvom príslušnej určenej tretej strany, ktorou je napríklad odborová organizácia alebo iné združenie ako aj spoločné inštitúcie sociálnych partnerov. Tým by nemali byť dotknuté vnútroštátne procesné pravidlá týkajúce sa zastupovania a obhajoby na súdoch a právomoci a iné práva odborových organizácií a iných zástupcov zamestnancov v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a/alebo praxou.
- (35) S cieľom zabezpečiť, aby sa vyslaným pracovníkom zaplatila riadna mzda, a za predpokladu, že osobitné príplatky súvisiace s vyslaním sa pokladajú za súčasť minimálnych mzdových taríf, by sa takéto príplatky mali strhnúť zo mzdy len vtedy, ak je to stanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch, kolektívnych zmluvách a/alebo ak je to praxou hostiteľského členského štátu.

- (36) Dodržiavanie uplatniteľných pravidiel v oblasti vysielania pracovníkov v praxi a účinná ochrana práv pracovníkov v tejto súvislosti sú predmetom osobitného záujmu v subdodávateľských reťazcoch a mali by sa zabezpečiť prostredníctvom primeraných opatrení v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a/alebo postupmi a v súlade s právom Únie. K takýmto opatreniam môže patriť dobrovoľné zavedenie mechanizmu priamej subdodávateľskej zodpovednosti po konzultácii s príslušnými sociálnymi partnermi, a to dodatočne k zodpovednosti zamestnávateľa alebo namiesto nej, pokiaľ ide o akékoľvek nevyplatené čisté mzdy zodpovedajúce minimálnym mzdovým tarífam a/alebo príspevkom, ktoré sa majú vyplatiť do spoločných fondov alebo inštitúciám sociálnych partnerov, ktoré sú upravené zákonom alebo kolektívnymi zmluvami, pokiaľ sa na ne vzťahuje článok 3 ods. 1 smernice 96/71/ES. Členské štáty však môžu vo vnútroštátnom práve stanoviť na nediskriminačnom a proporcionálnom základe prísnejšie pravidlá zodpovednosti alebo ísť nad rámec uvedených postupov.
- (37) Členské štáty, ktoré zaviedli opatrenia na zabezpečenie súladu s platnými pravidlami v subdodávateľských reťazcoch, by mali mať možnosť stanoviť, že (sub)dodávateľ by nemal niesť zodpovednosť pri špecifických okolnostiach alebo že zodpovednosť môže byť obmedzená v prípadoch, keď uvedený (sub)dodávateľ prijal povinnosti náležitej starostlivosti. Tieto opatrenia by sa mali vymedziť vo vnútroštátnom práve, pričom by sa mali zohľadniť špecifické podmienky v dotknutom členskom štáte, a môžu zahŕňať okrem iného opatrenia, ktoré prijal dodávateľ v súvislosti s dokumentáciou súladu s administratívnymi požiadavkami a kontrolnými opatreniami s cieľom zabezpečiť účinné monitorovanie dodržiavania platných predpisov o vysielaní pracovníkov.
- (38) Keďže členské štáty majú naďalej mnohé ťažkosti pri vymáhaní cezhraničných administratívnych sankcií a/alebo pokút, je potrebné sa zamerať na vzájomné uznávanie administratívnych sankcií a/alebo pokút.
- (39) Rozdiely medzi systémami vymáhania uložených administratívnych sankcií a/alebo pokút v cezhraničných situáciách v členských štátoch ohrozujú riadne fungovanie vnútorného trhu a môžu sťažiť, ak nie znemožniť snahu o zabezpečenie rovnocennej úrovne ochrany vyslaných pracovníkov v celej Únii.
- (40) Účinné presadzovanie hmotnoprávných predpisov o vysielaní pracovníkov na účely poskytovania služieb by sa malo zabezpečiť osobitnými opatreniami zameranými na cezhraničné presadzovanie uložených peňažných administratívnych sankcií a/alebo pokút. Aproximácia právnych predpisov členských štátov v tejto oblasti je preto základným predpokladom na zabezpečenie vyššej, rovnocennejšej a porovnateľnejšej ochrany nevyhnutnej na riadne fungovanie vnútorného trhu.
- (41) Prijatím spoločných pravidiel, ktoré stanovujú poskytovanie vzájomnej pomoci a podpory pri presadzovaní opatrení a uhrádzaní súvisiacich nákladov, ako aj prijatím jednotných požiadaviek na oznamovanie rozhodnutí týkajúcich sa uložených administratívnych sankcií a/alebo pokút za nedodržanie smernice 96/71/ES, ako aj tejto smernice, by sa malo vyriešiť viacero praktických problémov pri cezhraničnom presadzovaní takýchto rozhodnutí a malo by sa zabezpečiť lepšie oznamovanie a presadzovanie takýchto rozhodnutí vydaných iným členským štátom.
- (42) Ak sa zistí, že poskytovateľ služieb nie je v skutočnosti usadený v členskom štáte usadenia alebo že adresa alebo iné údaje o spoločnosti sú falošné, príslušné orgány by nemali konanie zastaviť z formálnych dôvodov, ale danú vec ďalej prešetriť a pokúsiť sa zistiť totožnosť fyzickej alebo právnickej osoby zodpovednej za príslušné vyslanie.
- (43) Uznávanie rozhodnutí, ktorými sa ukladá administratívna sankcia a/alebo pokuta, a žiadosti o vymáhanie takejto sankcie a/alebo pokuty by sa mali zakladať na zásade vzájomnej dôvery. Dôvody neuznania alebo zamietnutia vymáhania administratívnej sankcie a/alebo pokuty by sa preto mali obmedziť na najnutnejšie minimum.
- (44) Zavedenie jednotnejších pravidiel v súvislosti s cezhraničným vymáhaním administratívnych sankcií a/alebo pokút a potrebu väčšieho počtu spoločných kritérií pre účinnejšie následné postupy v prípade nezaplatenia pokút, by nemali mať žiadny vplyv na právomoci členských štátov rozhodovať o svojich systémoch sankcií a pokút alebo opatrení na ich vymáhanie, ktoré majú k dispozícii vo svojom vnútroštátnom práve. Preto sa nástroj umožňujúci vymáhanie alebo uplatňovanie takýchto sankcií a/alebo pokút môže podľa potreby a s ohľadom na vnútroštátne právo a/alebo postupy dožiadaného členského štátu doplniť a sprevádzať alebo nahradiť titulom umožňujúcim jeho vymáhanie alebo uplatňovanie v dožiadanom členskom štáte.

- (45) Jednoduchšie pravidlá by nemali mať účinok zmeny alebo úpravy povinnosti dodržiavať základné práva a slobody obžalovaných, ako aj základné právne zásady, ktoré sa na nich vzťahujú, zakotvené v článku 6 Zmluvy o Európskej únii (Zmluva o EÚ), ako je napríklad právo na vypočutie, právo na účinný prostriedok nápravy, právo na spravodlivý proces alebo zásada *ne bis in idem*.
- (46) Cieľom tejto smernice nie je zavedenie harmonizovaných pravidiel pre súdnu spoluprácu, súdnu právomoc alebo uznanie a výkon rozhodnutí v občianskych a obchodných záležitostiach, ani úprava platných právnych predpisov.
- (47) Členské štáty by mali v prípade nesplnenia povinností stanovených v tejto smernici prijať vhodné opatrenia vrátane administratívnych a súdnych postupov a mali by ustanoviť účinné, odrádzajúce a primerané sankcie za akékoľvek porušenia povinností podľa tejto smernice.
- (48) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané Chartou základných práv Európskej únie, konkrétne ochranu osobných údajov (článok 8), slobodnú voľbu povolania a právo na prácu (článok 15), slobodu podnikania (článok 16), právo na kolektívne vyjednávanie a kolektívne akcie (článok 28), spravodlivé a primerané pracovné podmienky (článok 31), právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces (článok 47), prezumpcia nevinoty a právo na obhajobu (článok 48) a právo nebyť stíhaný alebo potrestaný dvakrát za ten istý trestný čin (*ne bis in idem*) (článok 50) a musia sa vykonávať v súlade s týmito právami a zásadami.
- (49) Aby bolo možné lepšie a jednoduchšie uplatňovať smernicu 96/71/ES, je vhodné stanoviť systém elektronickej výmeny informácií, ktorým sa uľahčí administratívna spolupráca, a príslušné orgány by mali v čo najväčšej miere využívať systém IMI. Tým by sa však nemalo zabrániť uplatňovaniu existujúcich a budúcich bilaterálnych zmlúv alebo dohôd týkajúcich sa administratívnej spolupráce a vzájomnej pomoci.
- (50) Keďže cieľ tejto smernice, a to stanoviť spoločný rámec súboru vhodných ustanovení, opatrení a kontrolných mechanizmov potrebných pre lepšie a jednoduchšie vykonávanie, uplatňovanie a presadzovanie smernice 96/71/ES v praxi, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodov rozsahu a dôsledkov činnosti ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o EÚ. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie tohto cieľa.
- (51) S európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov sa konzultovalo v súlade s článkom 28 ods. 2 nariadenia (ES) č. 45/2001 a stanovisko poskytol 19. júla 2012 ⁽¹⁾,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

1. Táto smernica stanovuje spoločný rámec súboru príslušných ustanovení, opatrení a kontrolných mechanizmov potrebných na lepšie a jednoduchšie vykonávanie, uplatňovanie a presadzovanie smernice 96/71/ES v praxi vrátane opatrení na predchádzanie a postihovanie akéhokoľvek zneužívania alebo obchádzania uplatniteľných pravidiel a bez toho, aby tým bol dotknutý rozsah pôsobnosti smernice 96/71/ES.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 27, 29.1.2013, s. 4.

Cieľom tejto smernice je zaručiť dodržiavanie primeranej úrovne ochrany práv pracovníkov vyslaných na účely cezhraničného poskytovania služieb, najmä presadzovanie pracovných podmienok, ktoré sa uplatňujú v členskom štáte, v ktorom sa má poskytnúť služba v súlade s článkom 3 smernice 96/71/ES, rovnako ako podporiť fungovanie vnútorného trhu a zároveň uľahčiť výkon slobody poskytovania služieb pre poskytovateľov služieb a podporovať spravodlivú hospodársku súťaž medzi poskytovateľmi služieb a tak podporovať fungovanie vnútorného trhu.

2. Túto smernicu nijakým spôsobom neovplyvňuje výkon základných práv uznaných v členských štátoch alebo na úrovni Únie vrátane práva na štrajk alebo slobody štrajkovať alebo prijímať iné opatrenia spadajúce do rozsahu pôsobnosti systémov pracovnoprávných vzťahov v členských štátoch v súlade s vnútroštátnym právnymi predpismi a/alebo praxou. Touto smernicou nie je tiež dotknuté právo vyjednávať, uzatvárať a presadzovať kolektívne zmluvy ani právo na kolektívne akcie v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a/alebo praxou.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto pojmy:

- a) „príslušný orgán“ je orgán alebo subjekt, medzi ktoré môže patriť styčný(-é) úrad(-y) uvedený(-é) v článku 4 smernice 96/71/ES, určený členským štátom, aby vykonával funkcie stanovené v smernici 96/71/ES a tejto smernici;
- b) „žiadajúci orgán“ je príslušný orgán členského štátu, ktorý žiada o pomoc, informácie, oznámenie skutočností alebo vymáhanie sankcie a/alebo pokuty uvedenej v kapitole VI;
- c) „dožiadaný orgán“ je príslušný orgán členského štátu, ktorému je určená žiadosť o pomoc, informácie, oznámenie skutočností alebo vymáhanie sankcie a/alebo pokuty podľa kapitoly VI.

Článok 3

Príslušné orgány a styčné úrady

Na účely tejto smernice členské štáty v súlade s vnútroštátnym právom a/alebo praxou ustanovia jeden alebo viac príslušných orgánov, ku ktorým môže(-u) patriť styčný(-é) úrad(-y) podľa článku 4 smernice 96/71/ES. Členské štáty pri určovaní svojich príslušných orgánov náležite zohľadnia potrebu ochrany údajov v rámci výmeny informácií a zákonné práva fyzických a právnických osôb, ktoré môžu byť dotknuté. Členské štáty naďalej nesú konečnú zodpovednosť za zabezpečenie ochrany údajov a zákonných práv dotknutých osôb a zavedú v tejto súvislosti vhodné mechanizmy.

Členské štáty oznámia kontaktné údaje príslušných orgánov Komisii a ostatným členským štátom. Komisia uverejňuje a pravidelne aktualizuje zoznam príslušných orgánov a styčných úradov.

Ostatné členské štáty a inštitúcie Únie rešpektujú rozhodnutie členského štátu o príslušných orgánoch.

Článok 4

Identifikácia skutočného vyslania a predchádzanie zneužitiu a obchádzaniu

1. Na účely vykonávania, uplatňovania a presadzovania smernice 96/71/ES vykonávajú príslušné orgány celkové posúdenie všetkých skutkových okolností, ktoré sa považujú za potrebné, a to najmä tých, ktoré sú stanovené v odsekoch 2 a 3 tohto článku. Ich cieľom je pomôcť príslušným orgánom pri vykonávaní previerok a kontrol a tiež vtedy, ak majú dôvod domnievať sa, že príslušný pracovník nemôže byť kvalifikovaný ako vyslaný pracovník podľa smernice 96/71/ES. Tieto skutkové okolnosti sú orientačnými faktormi v rámci celkového posúdenia, ktoré sa má vykonať a nemožno ich preto posudzovať oddelene.

2. Aby sa zistilo, či podnik skutočne vykonáva iné podstatné činnosti, než čisto vnútorné riadenie a/alebo administratívne činnosti, príslušné orgány vykonajú celkové posúdenie všetkých skutkových okolností, ktoré sú charakteristické pre činnosti, ktoré vykonáva podnik v členskom štáte usadenia a prípadne v hostiteľskom členskom štáte, pričom zohľadnia širší časový rámec. Môže ísť predovšetkým o takéto okolnosti:

- a) miesto, v ktorom má podnik registrované sídlo a správu, v ktorom využíva kancelárske priestory, v ktorom platí dane a príspevky do systému sociálneho zabezpečenia a v ktorom má prípadne v súlade s vnútroštátnymi právom povolenie vykonávať profesijnú činnosť alebo v ktorom je registrovaným členom obchodnej komory alebo profesijného subjektu;
- b) miesto, na ktorom sa prijímajú vyslaní pracovníci, a miesto, z ktorého sú vysielaní;
- c) právo uplatniteľné na zmluvy, ktoré podnik uzatvára so svojimi zamestnancami na jednej strane a so svojimi klientmi na strane druhej;
- d) miesto, v ktorom podnik vykonáva svoju hlavnú podnikateľskú činnosť a v ktorom zamestnáva administratívnych pracovníkov;
- e) počet zrealizovaných zmlúv a/alebo výška obratu uskutočneného v členskom štáte, v ktorom je podnik usadený, s ohľadom na osobitnú situáciu o. i. novozaložených podnikov a MSP.

3. S cieľom posúdiť, či vyslaný pracovník dočasne vykonáva svoju prácu v inom členskom štáte než je štát, v ktorom zvyčajne pracuje, mali by sa preskúmať všetky skutkové okolnosti, ktoré charakterizujú takú prácu a situáciu pracovníka. Môže ísť predovšetkým o takéto okolnosti:

- a) práca sa vykonáva po obmedzený čas v inom členskom štáte;
- b) dátum začiatku vyslania;
- c) pracovník sa vysielá do iného členského štátu, než je členský štát, v ktorom alebo z ktorého vyslaný zamestnanec obvykle vykonáva svoju prácu podľa nariadenia (ES) č. 593/2008 (Rím I) a/alebo Rímskeho dohovoru;
- d) vyslaný pracovník sa po ukončení práce alebo poskytovania služieb, na účely ktorých bol vyslaný, vracia do členského štátu, z ktorého je vyslaný, alebo má v tomto členskom štáte pokračovať v práci;
- e) povaha činností;
- f) skutočnosť, či dopravu, stravu alebo ubytovanie poskytuje alebo náklady na ne prepláca zamestnávateľ, ktorý pracovníka vysielá, a ak áno, akým spôsobom sa poskytuje alebo akou metódou sa preplácajú náklady;
- g) všetky predchádzajúce obdobia, počas ktorých bolo pracovné miesto predtým obsadené tým istým alebo iným (vyslaným) pracovníkom.

4. Nesplnenie jednej alebo viacerých skutkových okolností stanovených v odsekoch 2 a 3 automaticky nevylučuje, že ide o situáciu, ktorá sa charakterizuje ako vyslanie. Posúdenie týchto okolností sa prispôbi každému osobitnému prípadu, pričom sa zohľadnia osobitosti situácie.

5. Okolnosti uvedené v tomto článku použité príslušnými orgánmi v rámci celkového posúdenia situácie ako skutočného vyslania môžu byť tiež zohľadnené na určenie toho, či sa na osobu vzťahuje platné vymedzenie pojmu pracovník v súlade s článkom 2 ods. 2 smernice 96/71/ES. Členské štáty by sa mali okrem iného riadiť skutočnosťami týkajúcimi sa výkonu práce, podriadenosti a odmeny pracovníka bez ohľadu na to, ako je vzťah charakterizovaný podľa akékoľvek dojednaní, zmluvného či nezmluvného, na ktorom sa mohli dohodnúť zmluvné strany.

KAPITOLA II

PRÍSTUP K INFORMÁCIÁM

Článok 5

Lepší prístup k informáciám

1. Členské štáty prijímú vhodné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby informácie o pracovných podmienkach podľa článku 3 smernice 96/71/ES, ktoré majú uplatňovať a dodržiavať poskytovatelia služieb, boli všeobecne bezplatne prístupné jasným, transparentným, zrozumiteľným a ľahko dostupným spôsobom na diaľku a prostredníctvom elektronických prostriedkov, a to vo formátoch a v súlade s normami pre prístupnosť webových stránok, ktoré zaručujú prístup osobám so zdravotným postihnutím, a tiež s cieľom zaručiť, aby styčné úrady alebo iné príslušné vnútroštátne orgány uvedené v článku 4 smernice 96/71/ES mohli účinne vykonávať svoje úlohy.
2. V záujme zabezpečenia ďalšieho zlepšenia v prístupe k informáciám členské štáty:
 - a) na jednotnej oficiálnej vnútroštátnej webovej stránke a inými vhodnými prostriedkami podrobne a užívateľsky ústretovým spôsobom a v prístupnom formáte zrozumiteľne uvedú, ktoré pracovné podmienky a/alebo časti ich vnútroštátneho a/alebo regionálneho práva sa majú uplatňovať na pracovníkov vyslaných na ich územie;
 - b) prijímajú potrebné opatrenia s cieľom všeobecne sprístupniť na jednotnej oficiálnej vnútroštátnej webovej stránke a akýmkoľvek inými vhodnými prostriedkami informácie o tom, ktoré kolektívne zmluvy sú uplatniteľné a na koho sú uplatniteľné a aké pracovné podmienky musia uplatňovať poskytovatelia služieb z iných členských štátov v súlade so smernicou 96/71/ES vrátane, ak je to možné, odkazov na existujúce webové stránky a iné kontaktné miesta, najmä na príslušných sociálnych partnerov;
 - c) tieto informácie sprístupňujú pracovníkom a poskytovateľom služieb bezplatne v úradnom jazyku (úradných jazykoch) hostiteľského členského štátu a v najvýznamnejších jazykoch, pri zohľadnení požiadaviek na svojom pracovnom trhu, pričom voľba zostáva na hostiteľskom členskom štáte. Uvedené informácie sa sprístupňujú, pokiaľ možno, vo forme letáku, v ktorom sa uvádzajú základné uplatniteľné pracovné podmienky, vrátane popisu postupu podávania sťažností a na základe žiadosti vo formátoch, ktoré sú prístupné pre osoby so zdravotným postihnutím; ďalšie podrobné informácie o pracovných a sociálnych podmienkach uplatniteľných na vyslaných pracovníkov vrátane bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci sa jednoducho a zdarma sprístupnia;
 - d) zlepšujú prístupnosť a zrozumiteľnosť relevantných informácií, najmä informácií poskytovaných na jednotnej oficiálnej vnútroštátnej webovej stránke uvedenej v písmene a);
 - e) určujú kontaktnú osobu v rámci styčného úradu, ktorá je poverená vybavovaním žiadostí o informácie;
 - f) aktualizujú informácie uvedené v prehľadoch o jednotlivých krajinách.
3. Komisia aj naďalej podporuje členské štáty v oblasti prístupu k informáciám.
4. Ak sú pracovné podmienky uvedené v článku 3 smernice 96/71/ES v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi, zvyklosťami a postupmi vrátane dodržiavania autonómie sociálnych partnerov stanovené v kolektívnych zmluvách podľa článku 3 ods. 1 a 8 uvedenej smernice, členské štáty zabezpečia, aby tieto podmienky boli poskytovateľom služieb z iných členských štátov a vyslaným pracovníkom k dispozícii prístupným a transparentným spôsobom, a v tejto súvislosti sa usilujú o účasť sociálnych partnerov. Príslušné informácie by sa mali týkať najmä rôznych minimálnych mzdových taríf a ich zložiek, metód výpočtu splatných odmien a prípadne kritérií klasifikácie do rôznych mzdových kategórií.
5. Členské štáty uvedú orgány a subjekty, na ktoré sa môžu pracovníci a podniky obrátiť s cieľom získať všeobecné informácie o vnútroštátnom práve a praxi, ktoré sa nich uplatňujú na území týchto členských štátov, pokiaľ ide o ich práva a povinnosti.

KAPITOLA III

ADMINISTRATÍVNA SPOLUPRÁCA

Článok 6

Vzájomná pomoc – všeobecné zásady

1. Členské štáty úzko spolupracujú a navzájom si poskytujú pomoc bez zbytočného odkladu s cieľom uľahčiť vykonávanie, uplatňovanie a presadzovanie tejto smernice a smernice 96/71/ES v praxi.
2. Spolupráca členských štátov spočíva predovšetkým vo vybavovaní odôvodnených žiadostí príslušných orgánov o poskytnutie informácií a vykonávaní kontrol, inšpekcií a prešetrovaní v súvislosti s prípadmi vyslania pracovníkov uvedených v článku 1 ods. 3 smernice 96/71/ES vrátane prešetrovania akéhokoľvek nedodržania alebo zneužitia uplatniteľných pravidiel vysielania pracovníkov. Žiadosti o informácie zahŕňajú informácie týkajúce sa možného vymáhania administratívnej sankcie a/alebo pokuty alebo oznámenie rozhodnutia o uložení takejto sankcie a/alebo pokuty uvedenej v kapitole VI.
3. Spolupráca členských štátov môže zahŕňať aj zasielanie a doručovanie dokumentov.
4. S cieľom vybaviť žiadosť príslušných orgánov v inom členskom štáte o pomoc členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia služieb usadení na ich území poskytli ich príslušným orgánom všetky informácie potrebné na vykonávanie dohľadu nad ich činnosťami v súlade s ich vnútroštátnymi právnymi predpismi. V prípade, ak nie sú poskytnuté tieto informácie, členské štáty prijímajú vhodné opatrenia.
5. V prípade ťažkostí s vyhovením žiadosti o informácie alebo s vykonávaním kontrol, inšpekcií alebo šetrení dotknutý členský štát bezodkladne informuje žiadajúci členský štát s cieľom nájsť riešenie.

V prípade akýchkoľvek pretrvávajúcich problémov v oblasti výmeny informácií alebo trvalého odmietania poskytovať informácie sa informuje Komisia, v prípade potreby prostredníctvom systému IMI, ktorá prijme príslušné opatrenia.

6. Členské štáty poskytujú informácie požadované inými členskými štátmi alebo Komisiou elektronickými prostriedkami v týchto časových lehotách:

- a) v naliehavých prípadoch vyžadujúcich si nahliadnutie do registrov, ako napríklad potvrdenia registrácie DPH na účel overenia usadenia sa v inom členskom štáte: čo najskôr a najviac do dvoch pracovných dní od prijatia žiadosti.

V žiadosti sa jasne uvedie dôvod naliehavosti vrátane určitých podrobností, ktoré odôvodňujú túto naliehavosť;

- b) v prípade všetkých ostatných žiadostí o informácie, najviac do 25 pracovných dní od prijatia žiadosti, pokiaľ sa vzájomnou dohodou medzi členskými štátmi neodsúhlasí kratšia lehota.

7. Členské štáty zabezpečujú, aby do registrov, v ktorých sú zapísaní poskytovatelia služieb a do ktorých môžu nahliadať príslušné orgány na ich území, mohli za rovnakých podmienok nahliadať aj rovnocenné príslušné orgány iných členských štátov na účely vykonávania tejto smernice a smernice 96/71/ES, pokiaľ členské štáty zaradili tieto registre do systému IMI.

8. Členské štáty zabezpečia, aby sa informácie, ktoré si vymieňajú subjekty uvedené v článku 2 písm. a) alebo ktoré sú týmto subjektom poskytované, používali iba v súvislosti so záležitosťou, resp. záležitosťami, pre ktoré sa o tieto informácie žiadalo.

9. Vzájomná administratívna spolupráca a pomoc sa poskytuje bezplatne.

10. Žiadosť o informácie nebráni príslušným orgánom v tom, aby prijali opatrenia v súlade s príslušným vnútroštátnym právom a právom Únie s cieľom vyšetrovania a predchádzania údajným porušeniam smernice 96/71/ES alebo tejto smernice.

Článok 7

Úloha členských štátov v rámci administratívnej spolupráce

1. V súlade so zásadami stanovenými v článkoch 4 a 5 smernice 96/71/ES počas obdobia vyslania pracovníka do iného členského štátu sú za inšpekciu pracovných podmienok, ktoré sa majú dodržiavať podľa smernice 96/71/ES, zodpovedné orgány hostiteľského členského štátu v prípade potreby v spolupráci so zodpovednými orgánmi členského štátu usadenia.
2. Členský štát, v ktorom je poskytovateľ služieb usadený, vykonáva aj naďalej monitorovanie, kontrolu a prijíma potrebné opatrenia dohľadu a vynucovacie opatrenia v súlade so svojim vnútroštátnym právom, praxou a administratívnymi postupmi, pokiaľ ide o pracovníkov vyslaných do iného členského štátu.
3. Členský štát, v ktorom je poskytovateľ služieb usadený, poskytuje členskému štátu, do ktorého je pracovník vyslaný, pomoc s cieľom zabezpečiť splnenie podmienok uplatniteľných v súlade so smernicou 96/71/ES a touto smernicou. Uvedenou povinnosťou sa nijakým spôsobom neznižujú možnosti členského štátu, do ktorého sa pracovník vysiela, monitorovať, vykonávať kontrolu alebo prijímať všetky nevyhnutné opatrenia dohľadu alebo vynucovacie opatrenia v súlade s touto smernicou a smernicou 96/71/ES.
4. V prípade, že existujú skutočnosti, ktoré svedčia o možných nezrovnalostiach, členský štát, v ktorom je poskytovateľ služieb usadený, z vlastnej iniciatívy bezodkladne oznamuje dotknutému členskému štátu všetky významné informácie.
5. Príslušné orgány hostiteľského členského štátu môžu tiež požiadať príslušné orgány členského štátu usadenia v prípade každého poskytnutia služieb alebo poskytovateľa služieb, aby poskytli informácie o zákonnosti usadenia poskytovateľa služieb, jeho dobrého správania a absencie akéhokoľvek porušenia uplatniteľných pravidiel. Príslušné orgány členského štátu usadenia poskytujú tieto informácie v súlade s článkom 6.
6. Povinnosti ustanovené v tomto článku nemôžu viesť k vzniku povinnosti členského štátu usadenia vykonávať skutkové previerky a kontroly na území hostiteľského členského štátu, v ktorom sa poskytuje služba. Takéto previerky a kontroly môžu v prípade potreby vykonávať orgány hostiteľského členského štátu z vlastnej iniciatívy alebo na požiadanie príslušných orgánov členského štátu usadenia v súlade s článkom 10 a v medziach právomocí dohľadu, ktoré sú stanovené vnútroštátnym právom, praxou a administratívnymi postupmi hostiteľského členského štátu a ktoré sú v súlade s právom Únie.

Článok 8

Sprievodné opatrenia

1. Členské štáty prijímajú s pomocou Komisie sprievodné opatrenia na rozvoj, uľahčenie a podporu výmen medzi úradníkmi zodpovednými za vykonávanie administratívnej spolupráce a vzájomnej pomoci, ako aj monitorovanie dodržiavania uplatniteľných predpisov a ich vynucovania. Členské štáty môžu tiež prijať sprievodné opatrenia na podporu organizácií, ktoré poskytujú informácie vyslaným pracovníkom.
2. Komisia posudzuje potrebu finančnej podpory v záujme ďalšieho zlepšenia administratívnej spolupráce a zvýšenia vzájomnej dôvery prostredníctvom projektov, a to aj prostredníctvom podpory výmen príslušných úradníkov a odbornej prípravy, ako aj rozvoja, uľahčovania a podpory iniciatív v oblasti osvedčených postupov vrátane iniciatív zo strany sociálnych partnerov na úrovni Únie, ako je napríklad vývoj a aktualizácia databáz alebo spoločných webových stránok obsahujúcich všeobecné alebo odvetvové informácie o pracovných podmienkach, ktoré sa majú dodržiavať, a zbere a hodnotení komplexných údajov týkajúcich sa osobitne procesu vysielania.

Ak dospeje k záveru, že existuje takáto potreba, Komisia použije, bez toho aby boli dotknuté výsady Európskeho parlamentu a Rady v rozpočtovom postupe, dostupné finančné nástroje zamerané na posilnenie administratívnej spolupráce.

3. Pri rešpektovaní autonómie sociálnych partnerov Komisia a členské štáty môžu zabezpečovať primeranú podporu pre príslušné iniciatívy sociálnych partnerov na úrovni Únie i na vnútroštátnej úrovni, ktorých cieľom je informovať podniky a pracovníkov o platných pracovných podmienkach uvedených v tejto smernici a v smernici 96/71/ES.

KAPITOLA IV

MONITOROVANIE DODRŽIAVANIA PRÁVNÝCH USTANOVENÍ A PRAVIDIEL

Článok 9

Administratívne požiadavky a kontrolné opatrenia

1. Členské štáty môžu uplatniť len administratívne požiadavky a kontrolné opatrenia, ktoré sú nevyhnutné na zabezpečenie účinného monitorovania plnenia povinností stanovených v tejto smernici a smernici 96/71/ES, a to za predpokladu, že tieto požiadavky a opatrenia sú odôvodnené a primerané podľa práva Únie.

Členské štáty môžu na tieto účely uplatniť najmä tieto opatrenia:

- a) povinnosť poskytovateľa služieb usadeného v inom členskom štáte, aby pred zodpovednými príslušnými vnútroštátnymi orgánmi uskutočnil najneskôr v čase začatia poskytovania služieb jednoduché vyhlásenie v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov hostiteľského členského štátu alebo v inom jazyku alebo iných jazykoch akceptovaných hostiteľským členským štátom, obsahujúce príslušné informácie potrebné na umožnenie faktických kontrol na pracovisku, a to vrátane:
 - i) totožnosti poskytovateľa služieb;
 - ii) predpokladaného počtu jasne identifikovateľných vyslaných pracovníkov;
 - iii) osôb uvedených v písmenách e) a f);
 - iv) predpokladaného trvania vyslania, jeho začiatku a konca;
 - v) adresy/adries pracoviska a
 - vi) povahu služieb opodstatňujúcich vyslanie;
 - b) povinnosť počas celého obdobia vyslania uchovávať alebo sprístupniť a/alebo uchovávať v papierovej alebo elektronickej podobe kópie pracovnej zmluvy alebo rovnocenného dokladu v zmysle smernice Rady 91/533/EHS ⁽¹⁾ vrátane, ak je to vhodné alebo relevantné, doplňujúcich informácií uvedených v článku 4 uvedenej smernice, výplatných pásov, pracovných výkazov s údajom o začiatku, konci a trvaní denného pracovného času a potvrdenia výplaty miezd alebo kópie rovnocenných dokumentov, a to na prístupnom a jasne identifikovanom mieste na jeho území, ako je napríklad pracovisko alebo stavenisko, alebo v prípade mobilných pracovníkov v odvetví dopravy na prevádzkovej základni alebo vo vozidle, prostredníctvom ktorého sa poskytuje služba;
 - c) povinnosť doručiť po období vyslania v primeranom čase na žiadosť orgánov hostiteľského členského štátu dokumenty uvedené v písmene b);
 - d) povinnosť poskytnúť preklad dokumentov uvedených v písmene b) do úradného jazyka alebo jedného z úradných jazykov hostiteľského členského štátu alebo do iného jazyka alebo iných jazykov akceptovaných hostiteľským členským štátom;
 - e) povinnosť určiť osobu, ktorá bude spolupracovať s príslušnými orgánmi v hostiteľskom členskom štáte, v ktorom sa služby poskytujú, a ktorá bude podľa potreby zasielať a prijímať dokumenty a/alebo oznámenia;
 - f) povinnosť určiť v prípade potreby kontaktnú osobu konajúcu ako zástupca, prostredníctvom ktorej sa príslušní sociálni partneri budú usilovať presvedčiť poskytovateľa služieb, aby sa zapojil do kolektívneho vyjednávania v rámci hostiteľského členského štátu v súlade s vnútroštátnym právom a/alebo praxou, a to počas obdobia poskytovania služieb. Môže ísť o inú osobu, ako je osoba uvedená v písmene e), a táto osoba nemusí byť prítomná v hostiteľskom členskom štáte, ale musí byť dostupná na základe racionálnej a odôvodnenej žiadosti.
2. Členské štáty môžu uložiť ďalšie administratívne požiadavky a kontrolné opatrenia, ak by došlo k situácii alebo novému vývoju, pri ktorých sa existujúce administratívne požiadavky a kontrolné opatrenia javia byť nedostačujúce alebo neúčinné na zabezpečenie efektívneho monitorovania dodržiavania povinností stanovených v smernici 96/71/ES a v tejto smernici, a to pod podmienkou, že sú tieto požiadavky a opatrenia odôvodnené a primerané.

⁽¹⁾ Smernica Rady 91/533/EHS zo 14. októbra 1991 o povinnosti zamestnávateľa informovať zamestnancov o podmienkach vzťahujúcich sa na zmluvu alebo na pracovno-právny vzťah (Ú. v. ES L 288, 18.10.1991, s. 32).

3. Žiadne ustanovenie v tomto článku nemá vplyv na iné povinnosti vyplývajúce z právnych predpisov Únie vrátane tých, ktoré vyplývajú zo smernice Rady 89/391/EHS⁽¹⁾ a nariadenia (ES) č. 883/2004 a/alebo z vnútroštátneho práva v oblasti ochrany pracovníkov alebo zamestnávania pracovníkov, a to pod podmienkou, že povinnosti vyplývajúce z vnútroštátneho práva sa vzťahujú rovnako na podniky usadené v dotknutom členskom štáte a že sú oprávnené a primerané.
4. Členské štáty zabezpečujú, aby podniky mali možnosť užívateľsky ústretovo vybaviť postupy a formality súvisiace s vysielaním pracovníkov podľa tohto článku, a to, pokiaľ možno, na diaľku a v elektronickej podobe.
5. Členské štáty informujú Komisiu a poskytovateľov služieb o akýchkoľvek opatreniach uvedených v odsekoch 1 a 2, ktoré uplatňujú alebo ktoré vykonali. Komisia o týchto opatreniach informuje ostatné členské štáty. Informácie pre poskytovateľov služieb sa všeobecne sprístupnia na jednej národnej webovej stránke v najvhodnejšom jazyku alebo v najvhodnejších jazykoch, ktoré určí členský štát.

Komisia dôkladne monitoruje uplatňovanie opatrení uvedených v odsekoch 1 a 2, hodnotí ich súlad s právom Únie a v relevantných prípadoch prijíma potrebné opatrenia v súlade so svojimi právomocami podľa ZFEÚ.

Komisia podáva Rade pravidelne správy o opatreniach oznámených členskými štátmi a podľa potreby aj o aktuálnom stave svojej analýzy a/alebo posúdenia.

Článok 10

Inšpekcie

1. Členské štáty zabezpečujú, aby sa na ich území zaviedli vhodné a účinné kontroly a mechanizmy monitorovania ustanovené v súlade s vnútroštátnym právom a praxou a aby orgány určené podľa vnútroštátneho práva vykonávali účinné a náležité inšpekcie na svojom území s cieľom kontrolovať a monitorovať dodržiavanie ustanovení a pravidiel stanovených v smernici 96/71/ES pri zohľadnení príslušných ustanovení tejto smernice, a tak zaručiť jej správne uplatňovanie a presadzovanie. Bez dotknutia možnosti vykonávania náhodných kontrol sú inšpekcie založené predovšetkým na posúdení rizika, ktoré vypracujú príslušné orgány. V hodnotení rizika sa môžu identifikovať odvetvia činností, v ktorých dochádza na ich území vo veľkej miere k zamestnávaniu pracovníkov vyslaných na účely poskytovania služieb. V rámci takého hodnotenia rizika sa môže osobitne zohľadňovať vykonávanie veľkých projektov v oblasti infraštruktúry, dlhý reťazec subdodávateľov, zemepisná blízkosť, osobitné problémy a potreby v konkrétnych odvetviach, prípady porušenia príslušných právnych predpisov a pravidiel v minulosti, ako aj zraniteľnosť určitých skupín pracovníkov.
2. Členské štáty zabezpečujú, aby inšpekcie a kontroly dodržiavania podľa tohto článku a pri zohľadnení príslušných ustanovení tejto smernice neboli diskriminačné a/alebo neprimerané.
3. Ak sú počas inšpekcí a so zreteľom na článok 4 potrebné informácie, hostiteľský členský štát a členský štát usadenia konajú v súlade s pravidlami o administratívnej spolupráci. Predovšetkým, príslušné orgány spolupracujú v súlade s pravidlami a zásadami stanovenými v článkoch 6 a 7.
4. V členských štátoch, v ktorých sa v súlade s vnútroštátnym právom a/alebo praxou ponecháva stanovenie pracovných podmienok vyslaných pracovníkov uvedených v článku 3 smernice 96/71/ES, najmä minimálnych mzdových taríf a pracovného času, na sociálnych partnerov, môžu títo sociálni partneri na primeranej úrovni a za podmienok stanovených členskými štátmi taktiež monitorovať uplatňovanie príslušných pracovných podmienok vyslaných pracovníkov za predpokladu, že je zaručená dostatočná úroveň ochrany, ktorá zodpovedá úrovni ochrany podľa smernice 96/71/ES a tejto smernice.
5. Členské štáty, v ktorých nemajú inšpektoráty práce žiadne právomoci, pokiaľ ide o kontrolu a monitorovanie pracovných podmienok a/alebo pracovných podmienok vyslaných pracovníkov, môžu v súlade s vnútroštátnym právom a/alebo praxou stanoviť, upraviť alebo zachovať ustanovenia, postupy a mechanizmy ktorými sa zaručuje dodržiavanie týchto pracovných podmienok za predpokladu, že tieto ustanovenia zabezpečujú dotknutým osobám náležitú úroveň ochrany, ktorá zodpovedá úrovni ochrany podľa smernice 96/71/ES a tejto smernice.

⁽¹⁾ Smernica Rady 89/391/EHS z 12. júna 1989 o zavádzaní opatrení na podporu zlepšenia bezpečnosti a ochrany zdravia pracovníkov pri práci (Ú. v. ES L 183, 29.6.1989, s. 1).

KAPITOLA V

PRESADZOVANIE

Článok 11

Ochrana práv – zjednodušenie podávania sťažností – doplatky

1. V záujme presadzovania plnenia povinností podľa smernice 96/71/ES, a najmä jej článku 6 a tejto smernice členské štáty zabezpečujú, aby vyslaní pracovníci mali k dispozícii účinné mechanizmy na priame podávanie sťažností voči ich zamestnávateľom a mali právo začať súdne alebo správne konania, a to aj v členskom štáte, na ktorého územie sú alebo boli vyslaní, ak sa domnievajú, že utrpeli ujmu alebo škodu v dôsledku nedodržania uplatniteľných pravidiel, a to aj po ukončení vzťahu, v rámci ktorého došlo k údajnému porušeniu právnych predpisov.

2. Odsek 1 sa uplatňuje bez toho, aby tým bola dotknutá súdna právomoc súdov v členských štátoch, ako je stanovená najmä v príslušných nástrojoch práva Únie a/alebo v medzinárodných dohovoroch.

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa odbory a iné tretie strany, napríklad združenia, organizácie alebo iné právnické osoby, ktoré majú v súlade s kritériami stanovenými podľa vnútroštátneho práva oprávnený záujem na zabezpečení dodržiavania tejto smernice a smernice 96/71/ES, mohli v mene alebo na podporu vyslaných pracovníkov alebo ich zamestnávateľa a s ich súhlasom zapojiť do akéhokoľvek súdneho alebo správneho konania v záujme vykonávania tejto smernice a smernice 96/71/ES a/alebo presadzovania plnenia povinností podľa tejto smernice a smernice 96/71/ES.

4. Odseky 1 a 3 sa uplatňujú bez toho, aby tým boli dotknuté:

- a) vnútroštátne pravidlá týkajúce sa termínov alebo lehôt na podávanie podnetov na začatie podobných konaní, za podmienky, že sa nepovažujú za schopné v podstate znemožniť alebo neprimerane sťažiť vykonávanie týchto práv;
- b) iné právomoci a kolektívne práva sociálnych partnerov, prípadne zástupcov zamestnancov a zamestnávateľov podľa vnútroštátneho práva a/alebo praxe;
- c) vnútroštátne procesnoprávne pravidlá týkajúce sa zastupovania a obhajoby pred súdmi.

5. Vyslaní pracovníci, ktorí využijú súdne alebo administratívne konania v zmysle odseku 1 sú chránení voči akémukoľvek nepriaznivému zaobchádzaniu zo strany zamestnávateľa.

6. Členské štáty zabezpečujú, aby zamestnávateľ vyslaného pracovníka bol zodpovedný za akékoľvek splatné pohľadávky vyplývajúce zo zmluvného vzťahu medzi zamestnávateľom a uvedeným vyslaným pracovníkom.

Členské štáty najmä zabezpečia, aby sa zaviedli potrebné mechanizmy, prostredníctvom ktorých sa vyslaným pracovníkom umožní dosiahnuť vyplatenie:

- a) všetkých nevyplatených čistých odmien, ktoré sa im mali vyplatiť na základe uplatniteľných pracovných podmienok podľa článku 3 smernice 96/71/ES;
- b) všetkých doplatkov alebo vrátenia daní alebo príspevkov do systému sociálneho zabezpečenia neoprávnene zrazených z ich miezd;
- c) náhrad nákladov na ubytovanie, ktoré im bolo zabezpečené zamestnávateľom, ktoré boli vzhľadom na čistú mzdu alebo kvalitu ubytovania neprimerane vysoké a ktoré boli zrazené alebo odpočítané z miezd;
- d) prípadne splatné príspevky zamestnávateľa do spoločných fondov alebo inštitúciám sociálnych partnerov, ktoré boli neoprávnene zrazené z ich miezd.

Tento odsek sa tiež uplatňuje na prípady, keď sa vyslaní pracovníci vrátili z členského štátu, do ktorého boli vyslaní.

Článok 12

Subdodávateľská zodpovednosť

1. V záujme boja proti podvodom a zneužívaniu môžu členské štáty po konzultácii s príslušnými sociálnymi partnermi a v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a/alebo praxou prijať ďalšie opatrenia na nediskriminačnom a primeranom základe s cieľom zabezpečiť, aby vyslaný pracovník mohol v rámci subdodávateľských reťazcov uplatniť voči dodávateľovi, ktorého priamy subdodávateľ je zamestnávateľom (poskytovateľom služieb), na ktorého sa vzťahuje článok 1 ods. 3 smernice 96/71/ES, zodpovednosť, ktorú tento dodávateľ nesie spolu so zamestnávateľom alebo namiesto zamestnávateľa, pokiaľ ide o akékoľvek nevyplatené čisté mzdy zodpovedajúce minimálnym mzdovým tarifám a/alebo príspevkom, ktoré sa majú zaplatiť do spoločných fondov alebo inštitúciám sociálnych partnerov, ak sa na ne vzťahuje článok 3 smernice 96/71/ES.

2. Pokiaľ ide o činnosti uvedené v prílohe k smernici 96/71/ES, členské štáty ustanovia opatrenia, ktorými sa zabezpečí, aby vyslaný pracovník mohol v rámci subdodávateľských reťazcov uplatniť voči dodávateľovi, ktorého priamy subdodávateľ je zamestnávateľom, zodpovednosť, ktorú tento dodávateľ nesie spolu so zamestnávateľom alebo namiesto zamestnávateľa, v súvislosti s právami vyslaných pracovníkov uvedenými v odseku 1 tohto článku.

3. Zodpovednosť podľa odsekov 1 a 2 sa obmedzuje na práva pracovníka nadobudnuté zo zmluvného vzťahu medzi dodávateľom a jeho subdodávateľom.

4. Členské štáty môžu v súlade s právnymi predpismi Únie a na nediskriminačnom a primeranom základe rovnako ustanoviť vo vnútroštátnom práve prísnejšie pravidlá týkajúce sa zodpovednosti, pokiaľ ide o rozsah a oblasť subdodávateľskej zodpovednosti. Členské štáty môžu v súlade s právnymi predpismi Únie ustanoviť takú zodpovednosť aj v iných odvetviach než tých, ktoré sú uvedené v prílohe k smernici 96/71/ES.

5. Členské štáty môžu v prípadoch uvedených v odsekoch 1, 2 a 4 stanoviť, že dodávateľ, ktorý splní povinnosť vynaložiť náležitú starostlivosť vymedzenú vo vnútroštátnom práve, nie je zodpovedný.

6. Namiesto pravidiel zodpovednosti uvedených v odseku 2 môžu členské štáty prijať v súlade s právom a/alebo praxou Únie a členských štátov iné vhodné vynucovacie opatrenia, ktoré umožňujú v priamom subdodávateľskom vzťahu ukladať účinné a primerané sankcie voči dodávateľovi na účely boja proti podvodom a zneužívaniu v prípadoch, keď majú pracovníci ťažkosti s domáhaním sa svojich práv.

7. Členské štáty informujú Komisiu o opatreniach prijatých podľa tohto článku a tieto informácie všeobecne sprístupnia v najvhodnejšom jazyku alebo najvhodnejších jazykoch, pričom sa ich výber ponechá na členské štáty.

V prípade odseku 2 informácie poskytované Komisii zahŕňajú prvky stanovujúce zodpovednosť v subdodávateľských reťazcoch.

V prípade odseku 6 informácie poskytované Komisii zahŕňajú prvky stanovujúce účinnosť alternatívnych vnútroštátnych opatrení v súvislosti s pravidlami zodpovednosti uvedenými v odseku 2.

Komisia sprístupní tieto informácie ostatným členským štátom.

8. Komisia dôkladne monitoruje uplatňovanie tohto článku.

KAPITOLA VI

CEZHRANIČNÉ VYMÁHANIE PEŇAŽNÝCH ADMINISTRATÍVNYCH SANKCIÍ A/ALEBO POKÚT

Článok 13

Rozsah pôsobnosti

1. Bez toho, aby boli dotknuté prostriedky, ktoré sú alebo môžu byť ustanovené v iných právnych predpisoch Únie, zásady vzájomnej pomoci a vzájomného uznávania, ako aj opatrenia a postupy stanovené v tejto kapitole sa uplatňujú na cezhraničné vymáhanie peňažných administratívnych sankcií a/alebo pokút, ktoré boli poskytovateľovi služieb usadenému v jednom členskom štáte uložené za nesplnenie uplatniteľných pravidiel vysielania pracovníkov v inom členskom štáte.

2. Táto kapitola sa uplatňuje na peňažné administratívne sankcie a/alebo pokuty vrátane poplatkov a prirážok, ktoré boli uložené príslušnými orgánmi alebo potvrdené správnymi alebo súdnymi orgánmi, alebo prípadne vyplývajú z pracovných súdov, a ktoré sa vzťahujú na nedodržanie smernice 96/71/ES alebo tejto smernice.

Táto kapitola sa neuplatňuje na vymáhanie sankcií, ktoré patria do pôsobnosti uplatňovania rámcového rozhodnutia Rady 2005/214/SVV ⁽¹⁾, nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 ⁽²⁾ alebo rozhodnutia Rady 2006/325/ES ⁽³⁾.

Článok 14

Vymenovanie príslušných orgánov

Každý členský štát informuje Komisiu prostredníctvom systému IMI o tom, ktorý orgán alebo ktoré orgány sú podľa jeho vnútroštátnych právnych predpisov príslušné na účel tejto kapitoly. Ak si to vyžaduje organizácia ich vnútorného systému, môžu členské štáty vymenovať jeden alebo viacero ústredných orgánov zodpovedných za administratívne zasiedanie a preberanie žiadostí a za pomoc iným príslušným orgánom.

Článok 15

Všeobecné zásady – vzájomná pomoc a uznávanie

1. S výhradou článkov 16 a 17 dožiadaný orgán na žiadosť žiadajúceho orgánu:
 - a) vymáha administratívne sankcie a/alebo pokuty, ktoré boli uložené v súlade s právnymi predpismi a postupmi žiadajúceho členského štátu príslušnými orgánmi alebo potvrdené správnym alebo súdnym orgánom, alebo prípadne pracovnými súdmi, proti ktorým sa už nemožno odvolať, alebo
 - b) oznámi rozhodnutie o uložení takejto sankcie a/alebo pokuty.

Okrem toho dožiadaný orgán oznámi akýkoľvek iný dokument súvisiaci s vymáhaním takejto sankcie a/alebo pokuty, a to vrátane rozsudku alebo konečného rozhodnutia, ktoré môžu byť vo forme overenej kópie, ktoré predstavujú právny základ a exekučný titul na vybavenie žiadosti o vymáhanie.

⁽¹⁾ Rámcové rozhodnutie Rady 2005/214/SVV z 24. februára 2005 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie (Ú. v. EÚ L 76, 22.3.2005, s. 16).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 16.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Rozhodnutie Rady 2006/325/ES z 27. apríla 2006 o uzavretí Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Dánskym kráľovstvom o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 120, 5.5.2006, s. 22).

2. Žiadajúci orgán zabezpečuje, aby sa v prípade žiadosti o vymáhanie administratívnej sankcie a/alebo pokuty alebo oznámenia rozhodnutia o uložení takejto sankcie a/alebo pokuty postupovalo v súlade so zákonmi, právnymi predpismi a správnymi opatreniami platnými v tomto členskom štáte.

Takáto žiadosť sa podá len v prípade, že žiadajúci orgán nie je schopný vymôcť sankciu a/alebo pokutu alebo oznámiť rozhodnutie o uložení sankcie a/alebo pokuty v súlade so svojimi zákonmi, inými právnymi predpismi a správnymi opatreniami.

Žiadajúci orgán nepodá žiadosť o vymáhanie administratívnej sankcie a/alebo pokuty alebo o oznámenie rozhodnutia o uložení takejto sankcie a/alebo pokuty, pokiaľ a pokým sú sankcia a/alebo pokuta, ako aj príslušná pohľadávka a/alebo nástroj umožňujúci jej vymáhanie v žiadajúcom členskom štáte napadnuté alebo spochybnené v tomto členskom štáte.

3. Príslušný orgán, od ktorého sa žiada, aby vymáhal administratívnu sankciu a/alebo pokutu alebo oznámil rozhodnutie o uložení takejto sankcie a/alebo pokuty, ktoré bolo zaslané v súlade s touto kapitolou a článkom 21, uzná rozhodnutie bez toho, aby boli požadované akékoľvek ďalšie náležitosti, a bezodkladne prijme všetky potrebné opatrenia na jeho výkon, pokiaľ dožiadaný orgán nerozhodne o uplatnení jedného z dôvodov zamietnutia, ktoré sú stanovené v článku 17.

4. Dožiadaný orgán na účel vymáhania administratívnej sankcie a/alebo pokuty alebo oznámenia rozhodnutia o uložení takejto sankcie a/alebo pokuty koná v súlade s vnútroštátnymi zákonmi, inými právnymi predpismi a správnymi opatreniami platnými v dožiadanom členskom štáte, ktoré sa vzťahujú na rovnaké alebo, ak nie sú rovnaké, podobné porušenie alebo rozhodnutie.

Oznámenie rozhodnutia o uložení administratívnej sankcie a/alebo pokuty dožiadaným orgánom a žiadosť o vymáhanie v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi, inými predpismi a administratívnymi postupmi dožiadaného členského štátu má rovnaký účinok, ako keby ho vykonal žiadajúci členský štát.

Článok 16

Žiadosť o vymáhanie alebo oznámenie

1. Žiadosť žiadajúceho orgánu o vymáhanie administratívnej sankcie a/alebo pokuty, ako aj o oznámenie rozhodnutia týkajúceho sa takejto sankcie a/alebo pokuty sa vykonáva bez zbytočného odkladu prostredníctvom jednotného nástroja a obsahuje prinajmenšom tieto náležitosti:

- a) meno a známa adresa adresáta a všetky ďalšie relevantné údaje alebo informácie na určenie totožnosti adresáta;
- b) zhrnutie skutočností a okolností porušenia predpisov, povaha trestného činu a príslušné uplatniteľné predpisy;
- c) nástroj umožňujúci vymáhanie v žiadajúcom členskom štáte a všetky ostatné príslušné informácie alebo dokumenty vrátane dokumentov súdnej povahy, ktoré sa týkajú príslušnej pohľadávky a administratívnej sankcie a/alebo pokuty, a
- d) meno, adresa a iné kontaktné údaje príslušného orgánu zodpovedného za posúdenie administratívnej sankcie a/alebo pokuty a, ak ide o odlišný subjekt, aj príslušného subjektu, od ktorého možno získať ďalšie informácie týkajúce sa sankcie a/alebo pokuty alebo možností napadnutia platobnej povinnosti alebo rozhodnutia, ktorým bola uložená.

2. Okrem toho, čo je uvedené v odseku 1, sa v žiadosti uvedie:

- a) v prípade oznámenia rozhodnutia účel oznámenia a obdobie, v ktorom sa vykoná;
- b) v prípade žiadosti o vymáhanie dátum, keď sa rozsudok a/alebo rozhodnutie stane vymáhatelným alebo konečným, opis povahy a výšky administratívnej sankcie a/alebo pokuty, všetky dátumy, ktoré majú význam pre proces vymáhania vrátane toho, či – a ak áno, akým spôsobom – bol(-i) obžalovaný(-i) informovaný(-i) o rozsudku alebo rozhodnutí o sankcii a/alebo pokute v prípade jeho (ich) neprítomnosti, potvrdenie od žiadajúceho orgánu o tom, že proti sankcii a/alebo pokute sa už nemožno odvolať, a príslušná pohľadávka, v súvislosti s ktorou sa podáva žiadosť, a jej rôzne zložky.

3. Dožiadaný orgán prijme čo najskôr, najneskôr však do jedného mesiaca od prijatia žiadosti, v súlade so svojim vnútroštátnym právom a/alebo praxou všetky kroky potrebné na to, aby poskytovateľovi služieb oznámil žiadosť o vymáhanie alebo rozhodnutie o uložení administratívnej sankcie a/alebo pokuty a prípadne príslušné dokumenty.

Dožiadaný orgán čo najskôr informuje žiadajúci orgán:

- a) o uskutočnených úkonoch na základe jeho žiadosti o vymáhanie a oznámenie, a konkrétne o dátume, kedy bol adresát upovedomený;
- b) o dôvodoch zamietnutia v prípade, že zamietne vybaviť žiadosť o vymáhanie administratívnej sankcie a/alebo pokuty alebo oznámiť rozhodnutie o uložení administratívnej sankcie a/alebo pokuty v súlade s článkom 17.

Článok 17

Dôvody zamietnutia

Dožiadané orgány nie sú povinné vybaviť žiadosť o vymáhanie alebo oznámenie, ak žiadosť neobsahuje informácie uvedené v článku 16 ods. 1 a 2, ak sú tieto informácie neúplné, alebo ak žiadosť zjavne nezodpovedá príslušnému rozhodnutiu.

Dožiadané orgány môžu okrem toho zamietnuť vybaviť žiadosť o vymáhanie v týchto prípadoch:

- a) z otázok dožiadaného orgánu je zrejmé, že predpokladané náklady alebo zdroje potrebné na vymáhanie administratívnej sankcie a/alebo pokuty sú neúmerné v porovnaní so sumou, ktorá sa má vymáhať, alebo by v dôsledku nich vznikli značné problémy;
- b) celková peňažná sankcia a/alebo pokuta je nižšia než 350 EUR alebo ekvivalent tejto sumy;
- c) základné práva a slobody obžalovaných a právne zásady, ktoré sa na nich vzťahujú, stanovené v ústave dožiadaného členského štátu nie sú dodržiavané.

Článok 18

Pozastavenie konania

1. Ak v priebehu procesu vymáhania alebo oznámenia príslušný poskytovateľ služieb alebo zainteresovaná strana spochybní administratívnu sankciu a/alebo pokutu a/alebo príslušnú pohľadávku alebo sa proti nej odvolá, cezhraničné vymáhanie sankcie a/alebo pokuty sa pozastaví, kým príslušný subjekt alebo orgán v žiadajúcom členskom štáte neprijme vo veci rozhodnutie.

Akékoľvek spochybnenie alebo odvolanie sa musí adresovať vhodnému príslušnému subjektu alebo orgánu v žiadajúcom členskom štáte.

Žiadajúci orgán o napadnutí pokuty, sankcie a/alebo príslušnej pohľadávky bezodkladne upovedomí dožiadaný orgán.

2. Spory týkajúce sa procesu vymáhania v dožiadanom členskom štáte alebo týkajúce sa platnosti oznámenia vykonaného dožiadaným orgánom sa predkladajú príslušnému orgánu alebo súdu tohto členského štátu v súlade s jeho zákonmi a inými právnymi predpismi.

Článok 19

Náklady

1. Sumy vymožené z titulu sankcií a/alebo pokút uvedených v tejto kapitole pripadajú dožiadanému orgánu.

Dožiadaný orgán vymáha sumy, ktoré sa majú zaplatiť, v mene svojho členského štátu v súlade so zákonmi, inými právnymi predpismi a administratívnymi postupmi alebo zvyklosťami, ktoré sa vzťahujú na podobné pohľadávky v danom členskom štáte.

Dožiadaný orgán v súlade so svojim vnútroštátnym právom a praxou prevedie v prípade potreby sankciu a/alebo pokutu do meny dožiadaného štátu vo výmennom kurze platnom v deň, keď bola sankcia a/alebo pokuta uložená.

2. Členské štáty nežiadajú medzi sebou preplatenie nákladov vzniknutých z akejkoľvek vzájomnej pomoci, ktorú si navzájom poskytujú podľa tejto smernice, alebo vyplývajúcich z jej uplatňovania.

KAPITOLA VII

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 20

Sankcie

Členské štáty ustanovujú pravidlá o sankciách uplatňovaných pri porušení vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice a prijímajú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich vykonania a dodržiavania. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrazujúce. Členské štáty oznamujú tieto opatrenia Komisii do 18. júna 2016. Bezodkladne oznamujú akékoľvek ich ďalšie zmeny.

Článok 21

Informačný systém o vnútornom trhu

1. Administratívna spolupráca a vzájomná pomoc medzi príslušnými orgánmi členských štátov podľa článkov 6 a 7, článku 10 ods. 3 a článkov 14 až 18 sa uskutočňuje prostredníctvom systému IMI zriadeného nariadením (EÚ) č. 1024/2012.

2. Členské štáty môžu uplatňovať dvojstranné dohody alebo dojednania o administratívnej spolupráci a vzájomnej pomoci medzi svojimi príslušnými orgánmi, pokiaľ ide o uplatňovanie a monitorovanie pracovných podmienok uplatniteľných na vyslaných pracovníkov, ktoré sú uvedené v článku 3 smernice 96/71/ES, pokiaľ tieto dohody alebo dojednania nemajú negatívny vplyv na práva alebo povinnosti dotknutých pracovníkov a podnikov.

Členské štáty informujú Komisiu o dvojstranných dohodách a/alebo dojednaniach, ktoré uplatňujú, a znenie týchto dvojstranných dohôd všeobecne sprístupnia.

3. V rámci dvojstranných dohôd alebo dojednaní uvedených v odseku 2 príslušné orgány členských štátov v čo najväčšej možnej miere používajú systém IMI. V každom prípade, pokiaľ príslušný orgán v jednom z príslušných členských štátov použil systém IMI, tento systém sa podľa možnosti použije v prípade akéhokoľvek potrebného následného postupu.

Článok 22

Zmena nariadenia (EÚ) č. 1024/2012

V prílohe k nariadeniu (EÚ) č. 1024/2012 sa dopĺňajú tieto body:

„6. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 96/71/ES zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb (*): článok 4.

7. Smernica Európskeho Parlamentu a Rady 2014/67/EÚ z 15. mája 2014 o presadzovaní smernice 96/71/ES o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb, a ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu (nariadenie o IMI) (**): články 6 a 7, článok 10 ods. 3 a články 14 až 18.

(*) Ú. v. ES L 18, 21.1.1997, s. 1.

(**) Ú. v. EÚ L 159, 28.5.2014, s. 11“.

Článok 23

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 18. júna 2016. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných opatrení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 24

Preskúmanie

1. Komisia preskúma uplatňovanie a vykonávanie tejto smernice.

Najneskôr do 18. júna 2019 predloží Komisia správu o uplatňovaní a vykonávaní tejto smernice Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a prípadne navrhne potrebné zmeny a úpravy.

2. Vo svojom preskúmaní Komisia po konzultácii s členskými štátmi a prípadne sociálnymi partnermi na úrovni Únie posúdi najmä:

- a) nevyhnutnosť a primeranosť skutkových okolností na identifikáciu skutočného vysielania vrátane možnosti zmeny existujúcich a vymedzenia možných nových prvkov, ktoré sa majú zohľadniť s cieľom zistenia, či podnik je skutočný a či vyslaný pracovník dočasne vykonáva svoju prácu, ako je uvedené v článku 4;
- b) primeranosť dostupných údajov týkajúcich sa procesu vysielania;
- c) vhodnosť a primeranosť uplatňovania vnútroštátnych kontrolných opatrení s ohľadom na skúsenosti a účinnosť tohto systému na administratívnu spoluprácu a výmenu informácií, vývoj jednotnejších, štandardizovaných dokumentov, vytvorenie spoločných zásad a noriem pre inšpekcie v oblasti vysielania pracovníkov a technologický vývoj, ako je uvedené v článku 9;
- d) opatrenia na zodpovednosť a/alebo presadzovanie na zabezpečenie súladu s platnými pravidlami a účinnej ochrany práv pracovníkov v subdodávateľských reťazcoch, ako je uvedené v článku 12;
- e) uplatňovanie ustanovení o cezhraničnom vymáhaní peňažných administratívnych sankcií a pokút najmä s ohľadom na skúsenosti a účinnosť systému, ako je stanovené v kapitole VI;
- f) využívanie dvojstranných dohôd alebo dojednaní v súvislosti so systémom IMI, zohľadňujúc prípadne správu uvedenú v článku 25 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1024/2012.
- g) možnosť upraviť lehoty stanovené v článku 6 ods. 6 na poskytovanie požadovaných informácií členským štátom alebo Komisii s cieľom skrátiť tieto lehoty, pri zohľadnení pokroku, ktorý sa dosiahol pri fungovaní a používaní systému IMI.

Článok 25

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 26

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli 15. mája 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
D. KOURKOULAS

Spoločné vyhlásenie Európskeho parlamentu, Rady a Komisie k článku 4 ods. 3 písm. g)

Skutočnosť, či pracovné miesto, na ktoré bol vyslaný pracovník dočasne pridelený na vykonávanie práce v rámci poskytovania služieb, bolo alebo nebolo kedykoľvek predtým obsadené tým istým alebo iným (vyslaným) pracovníkom, je len jednou z možných okolností, ktoré treba zohľadniť pri celkovom posúdení skutkovej situácie v prípade pochybností.

Samotná skutočnosť, že môže ísť o jednu z okolností, by sa v žiadnom prípade nemala chápať ako zákaz prípadného nahradenia vyslaného pracovníka iným vyslaným pracovníkom alebo ako ohrozenie možnosti takéhoto nahradenia, ktoré môže byť charakteristické predovšetkým pre služby poskytované sezónne, cyklicky alebo opakovane.

ROZHODNUTIA

ROZHODNUTIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY č. 573/2014/EÚ

z 15. mája 2014

o posilnenej spolupráci medzi verejnými službami zamestnanosti (VSZ)

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 149,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Európska rada vo svojich záveroch zo 17. júna 2010 prijala stratégiu Európa 2020 na zabezpečenie inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu (ďalej len „stratégia Európa 2020“). Európska rada vyzvala na mobilizáciu všetkých nástrojov a politík Únie na podporu dosiahnutia spoločných cieľov a vyzvala členské štáty, aby prijali posilnené koordinované opatrenie. Verejné služby zamestnanosti (VSZ) rozhodujúcou mierou prispievajú k dosiahnutiu hlavného cieľa stratégie Európa 2020, ktorým je 75 % miera zamestnanosti žien a mužov vo veku 20 až 64 rokov do roku 2020, a to najmä prostredníctvom znižovania nezamestnanosti mladých ľudí.
- (2) Článkom 45 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „zmluva“) sa ustanovuje sloboda pohybu pracovníkov v rámci Únie a v jej článku 46 sa stanovujú opatrenia na uplatňovanie tejto slobody, najmä zabezpečením úzkej spolupráce medzi verejnými službami zamestnanosti. Do siete VSZ zriadenej podľa tohto rozhodnutia (ďalej len „sieť“) by mala byť okrem všeobecných aspektov geografickej mobility zahrnutá široká škála cieľov a iniciatív prostredníctvom motivačných opatrení určených na zlepšenie spolupráce medzi členskými štátmi v oblasti zamestnanosti.
- (3) Cieľom tohto rozhodnutia by mala byť podpora spolupráce medzi členskými štátmi v rámci oblastí, ktoré sú v zodpovednosti VSZ. Rozhodnutím sa formalizuje a posilňuje neformálna spolupráca medzi VSZ prostredníctvom súčasnej európskej siete vedúcich pracovníkov VSZ, s účasťou v ktorej súhlasili všetky členské štáty. Celková potenciálna hodnota siete spočíva v pokračujúcej účasti všetkých členských štátov. Sekretariát siete by o tejto účasti mal byť informovaný.
- (4) V súlade s článkom 148 ods. 4 zmluvy prijala Rada rozhodnutím 2010/707/EÚ ⁽³⁾ usmernenia týkajúce sa politík zamestnanosti členských štátov, ktoré sa ponechali na roky 2011 – 2013. Tieto integrované usmernenia poskytujú členským štátom orientáciu pri vymedzovaní ich vnútroštátnych reformných programov a vykonávaní

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 67, 6.3.2014, s. 116.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 8. mája 2014.

⁽³⁾ Rozhodnutie Rady 2010/707/EÚ z 21. októbra 2010 o usmerneniach pre politiky zamestnanosti členských štátov (Ú. v. EÚ L 308, 24.11.2010, s. 46).

reforiem. Integrované usmernenia tvoria základ odporúčaní pre jednotlivé krajiny, ktoré Rada adresuje členským štátom v zmysle uvedeného článku. V posledných rokoch boli do týchto odporúčaní zahrnuté osobitné odporúčania týkajúce sa fungovania a kapacity VSZ a účinnosti aktívnych politík trhu práce v členských štátoch.

- (5) Prínosom pre odporúčania pre jednotlivé krajiny by bolo, keby sa mohli ďalej opierať o posilnenú spätnú väzbu založenú na faktoch o úspešnosti vykonávania politík a spoluprácu medzi VSZ členských štátov. Na tento účel by mala sieť realizovať konkrétne iniciatívy, ako sú spoločné systémy referenčného porovnávania založené na faktických údajoch, zodpovedajúce činnosti vzájomného učenia, vzájomná pomoc medzi členmi siete a vykonávanie strategických opatrení na modernizáciu VSZ. Osobitné poznatky siete a jej jednotlivých členov by sa mohli na vyžiadanie Európskeho parlamentu, Rady, Komisie alebo Výboru pre zamestnanosť (EMCO) použiť aj ako faktické podklady pri vypracúvaní politík zamestnanosti.
- (6) Rozsiahlejšia a sústredenejšia spolupráca medzi VSZ by mala viesť k lepšej výmene osvedčených postupov. V rámci siete by sa mali spojiť zistenia na základe referenčného porovnávania a činností vzájomného učenia spôsobom, ktorý umožňuje vytvorenie systematického, dynamického a integrovaného procesu referenčného učenia.
- (7) Sieť by mala úzko spolupracovať s výborom EMCO podľa článku 150 zmluvy a mala by prispievať k jeho práci prostredníctvom poskytovania faktických údajov a správ o politikách vykonávaných VSZ. Príspevky siete určené Európskemu parlamentu by sa mali poskytovať prostredníctvom sekretariátu a príspevky určené Rade prostredníctvom EMCO, a to bez úprav, a prípadne spolu s komentármi. Konkrétne, spoločné poznatky siete o tých aspektoch politík zamestnanosti, ktoré súvisia s ich vykonávaním, a porovnávacie analýzy VSZ by mohli pomáhať tvorcom politík na úrovni Únie aj na národnej úrovni pri posudzovaní a navrhovaní politík zamestnanosti.
- (8) Sieť by v rámci oblastí, ktoré sú v zodpovednosti VSZ, mala prispievať k vykonávaniu politických iniciatív v oblasti zamestnanosti, ako je napríklad odporúčanie Rady z 22. apríla 2013 o zavedení záruky pre mladých ľudí⁽¹⁾. Sieť by tiež mala poskytovať podporu iniciatívam zameraným na lepšie zosúladzovanie ponúkaných a požadovaných zručností, dôstojnú a udržateľnú prácu, zvýšenie dobrovoľnej pracovnej mobility a uľahčenie prechodu zo vzdelávania a odbornej prípravy do zamestnania vrátane podpory formou poskytovania poradenstva a zvýšenia transparentnosti zručností a kvalifikácií. Činnosti siete by sa mali zamerať na hodnotenie a posúdenie aktívnych politík trhu práce vrátane politík zameraných na zraniteľné sociálne skupiny a sociálne vylúčenie.
- (9) Sieť by mala posilniť spoluprácu medzi svojimi členmi, vypracúvať spoločné iniciatívy zamerané na výmenu informácií a osvedčených postupov vo všetkých oblastiach, v ktorých pôsobia VSZ, porovnávacie analýzy a poradenstvo, ako aj propagáciu inovačných prístupov pri poskytovaní služieb zamestnanosti. Zriadením siete sa umožní inkluzívne porovnanie všetkých VSZ založené na faktických poznatkoch a zamerané na výsledky, čo povedie k určeniu osvedčených postupov v oblastiach služieb VSZ. Tieto výsledky by mali prispieť k lepšiemu koncipovaniu a realizácii služieb zamestnanosti v rámci ich konkrétnych zodpovedností. Iniciatívy siete by mali zlepšiť účinnosť VSZ a umožniť efektívnejšie vynakladanie verejných finančných prostriedkov. Sieť by tiež mala spolupracovať aj s inými poskytovateľmi služieb zamestnanosti.
- (10) Sieť by mala vo svojom ročnom pracovnom programe vymedziť technické podrobnosti referenčného porovnávania VSZ a súvisiacich činností vzájomného učenia, predovšetkým metodiku referenčného učenia na základe ukazovateľov referenčného porovnávania, ako sa uvádzajú v prílohe k tomuto rozhodnutiu, na posúdenie výkonnosti VSZ, kontextové premenné, požiadavky na poskytovanie údajov a vzdelávacie nástroje integrovaného programu vzájomného učenia. Oblasti referenčného porovnávania by sa mali vymedziť v tomto rozhodnutí. Zostane v právomoci členských štátov rozhodnúť, či sa dobrovoľne zapoja do ďalšieho referenčného učenia v iných oblastiach.
- (11) Na Komisiu by sa mala delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 zmluvy, pokiaľ ide o zmenu prílohy o ukazovateľoch referenčného porovnávania. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 120, 26.4.2013, s. 1.

uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov, predovšetkým expertov v oblasti VSZ. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade.

- (12) Z dôvodu rozmanitosti modelov VSZ, úloh a foriem poskytovania služieb je na členských štátoch, aby spomedzi vrcholového manažmentu VSZ nominovali do rady siete (ďalej len „rada“) jedného člena a jedného náhradníka. Podľa potreby by tento člen alebo náhradník mal v rade zastupovať aj ostatné VSZ z jeho členského štátu. V prípade, že členský štát nemôže z ústavných dôvodov nominovať len jednu VSZ, mali by sa určiť príslušné VSZ tak, aby ich počet zostal obmedzený na minimum, a bez toho, aby sa zmenilo pravidlo, že tento členský štát má jeden hlas v rade. Členovia rady by mali vynaložiť maximálne úsilie, aby zabezpečili, že názory a skúsenosti miestnych a regionálnych orgánov budú začlenené do činností siete, a aby takéto orgány boli informované o týchto činnostiach. Členovia rady by mali mať právomoc prijímať rozhodnutia v mene ich VSZ. S cieľom zabezpečiť zapojenie všetkých VSZ do siete by činnosti mali byť otvorené pre účasť VSZ zo všetkých úrovní.
- (13) Sieť by mala disponovať najnovšími údajmi o nezamestnanosti na úrovni NUTS 3, aby sa zabezpečilo, že spoločné úlohy VSZ zodpovedajú aktuálnej situácii na trhu práce.
- (14) Sieť by mala vychádzať zo skúseností súčasnej neformálnej poradnej skupiny Európskej siete vedúcich pracovníkov VSZ podporovanej Komisiou od roku 1997, ktorú by mala sieť nahradiť, pričom stanoviská tejto skupiny sa zohľadnili v tomto rozhodnutí. Kľúčové oblasti činnosti vymedzené touto poradnou skupinou v jej dokumente s názvom Stratégia VSZ 2020 by mali prispieť k modernizácii a posilneniu VSZ.
- (15) Sieť by mala poskytovať vzájomnú pomoc v prospech svojich členov a mala by pomáhať svojim členom pri poskytovaní vzájomnej podpory pri modernizácii organizačných štruktúr a poskytovaní služieb, a to prostredníctvom posilnenia spolupráce, predovšetkým prenosom poznatkov, študijnými cestami a výmenou zamestnancov.
- (16) Financovanie siete a jej iniciatív by malo byť zaistené prostredníctvom osi PROGRESS/zamestnanosť programu Európskej únie v oblasti zamestnanosti a sociálnej inovácie (EaSI) ustanoveným nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1296/2013 ⁽¹⁾, v rámci rozpočtových prostriedkov vyčlenených Európskym parlamentom a Radou.
- (17) Pokiaľ ide o projekty vypracované sieťou alebo určené v rámci činností vzájomného učenia a následne realizované v jednotlivých VSZ, členské štáty by mali mať prístup k finančným prostriedkom z Európskeho sociálneho fondu (ESF), Fondu regionálneho rozvoja (ERDF) a programu Horizont 2020, rámcového programu Únie pre výskum a inováciu (2014 – 2020) zriadeného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1291/2013 ⁽²⁾.
- (18) Sieť by mala zabezpečiť, aby dopĺňala a nenahrádzala ani nezdvojovala činnosti vykonávané ako súčasť európskej stratégie zamestnanosti v zmysle hlavy IX zmluvy, najmä činnosti EMCO a jeho nástroje, ako sú napríklad rámec spoločného hodnotenia, ako aj program vzájomného učenia. Komisia by okrem toho mala v záujme vytvorenia synergií zabezpečiť, aby sekretariát siete úzko spolupracoval so sekretariátom EMCO.
- (19) V tomto rozhodnutí sa rešpektujú základné práva a dodržiavajú zásady uznané Chartou základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“). Týmto rozhodnutím sa predovšetkým usiluje o zabezpečenie plného dodržania práva na prístup k bezplatným službám zamestnanosti a o podporu uplatňovania článku 29 charty,

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1296/2013 z 11. decembra 2013 o programe Európskej únie v oblasti zamestnanosti a sociálnej inovácie (EaSI) a ktorým sa mení rozhodnutie č. 283/2010/EÚ, ktorým sa zriaďuje európsky nástroj mikrofinancovania Progress v oblasti zamestnanosti a sociálneho začleňovania (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013, s. 238).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1291/2013 z 11. decembra 2013, ktorým sa zriaďuje program Horizont 2020 – rámcový program pre výskum a inováciu (2014 – 2020) a zrušuje rozhodnutie č. 1982/2006/ES (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013, s. 104).

PRIJALI TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Zriadenie siete

Týmto sa zriaďuje sieť verejných služieb zamestnanosti Únie (VSZ) na obdobie od 17. júna 2014 do 31. decembra 2020 (ďalej len „sieť“). Sieť vykonáva iniciatívy ustanovené v článku 4.

Sieť sa skladá z:

- a) VSZ nominovaných členskými štátmi;
- b) Komisie.

EMCO má štatút pozorovateľa.

Členské štáty s nezávislými VSZ na nižšej úrovni, než je celoštátna úroveň, zabezpečia svoje primerané zastúpenie v konkrétnych iniciatívach siete.

Článok 2

Vymedzenie referenčného učenia

Na účely tohto rozhodnutia a činností siete „referenčné učenie“ znamená proces vytvárania systematického a integrovaného prepojenia medzi činnosťami referenčného porovnávania a vzájomného učenia, ktorý pozostáva z identifikácie dobrých výsledkov prostredníctvom systémov referenčného porovnávania založených na ukazovateľoch vrátane zberu údajov, ich validácie, konsolidácie a posúdenia pomocou vhodnej metodiky a použitím zistení pre konkrétne činnosti vzájomného učenia na základe faktických poznatkov vrátane modelov dobrých alebo osvedčených postupov.

Článok 3

Ciele

Cieľom tohto rozhodnutia je prostredníctvom siete podporovať spoluprácu medzi členskými štátmi v oblasti zamestnanosti v rámci oblastí, ktoré sú v zodpovednosti VSZ, s cieľom prispievať k stratégii Európa 2020 a k uskutočňovaniu príslušných politík Únie, a tým podporovať:

- a) najzraniteľnejšie sociálne skupiny s vysokou mierou nezamestnanosti, najmä starších pracovníkov a mladých ľudí, ktorí nie sú zamestnaní, ani nie sú v procese vzdelávania alebo odbornej prípravy;
- b) dôstojnú a udržateľnú prácu;
- c) lepšie fungovanie trhov práce v EÚ;
- d) identifikáciu nedostatku zručností a poskytovanie informácií o ich rozsahu a lokalizácii, ako aj lepšie zosúladzovanie zručností uchádzačov o zamestnanie s potrebami zamestnávateľov;
- e) lepšiu integráciu trhov práce;
- f) zvýšenie dobrovoľnej geografickej a profesijnej mobility na spravodlivom základe s cieľom napĺňať konkrétne potreby trhu práce;
- g) integráciu osôb vylúčených z trhu práce ako súčasť boja proti sociálnemu vylúčeniu;
- h) hodnotenie a posudzovanie aktívnych iniciatív trhu práce a ich účinné a efektívne vykonávanie.

Článok 4

Iniciatívy siete

1. V rámci oblastí, ktoré sú v zodpovednosti VSZ, sieť uskutočňuje predovšetkým tieto iniciatívy:
 - a) v rámci celej Únie vytvoriť a realizovať medzi VSZ referenčné učenie založené na faktických poznatkoch s cieľom porovnávať pomocou vhodnej metodiky výsledky ich činností v týchto oblastiach:
 - i) prínos k zníženiu nezamestnanosti vo všetkých vekových skupinách a zraniteľných skupinách;
 - ii) prínos k zníženiu dĺžky nezamestnanosti a zníženiu neaktivity s cieľom riešiť dlhodobú a štrukturálnu nezamestnanosť, ako aj sociálne vylúčenie;

- iii) obsadzovanie voľných pracovných miest (a to aj formou dobrovoľnej pracovnej mobility);
- iv) spokojnosť klientov so službami VSZ;
- b) poskytovanie vzájomnej pomoci, a to buď vo forme partnerských alebo skupinových činností, prostredníctvom spolupráce, výmeny informácií, skúseností a zamestnancov medzi členmi siete vrátane podpory pri vykonávaní odporúčaní Rady v oblasti VSZ pre jednotlivé krajiny na žiadosť dotknutého členského štátu alebo VSZ;
- c) prispievať k modernizácii a posilneniu VSZ v kľúčových oblastiach v súlade s cieľmi stratégie Európa 2020 v oblasti zamestnanosti a sociálnej oblasti;
- d) vypracúvať správy na žiadosť Európskeho parlamentu, Rady alebo Komisie alebo z jej vlastnej iniciatívy;
- e) prispievať k vykonávaniu príslušných politických iniciatív;
- f) prijímať a vykonávať svoj ročný pracovný program, v ktorom sa stanovujú jej pracovné metódy, očakávané výsledky a podrobnosti týkajúce sa realizácie referenčného učenia;
- g) podporovať a vymieňať si osvedčené postupy na identifikáciu mladých ľudí, ktorí nie sú zamestnaní, ani nie sú v procese vzdelávania alebo odbornej prípravy, ako aj na rozvoj iniciatív s cieľom zabezpečiť, aby títo mladí ľudia získali zručnosti nevyhnutné na vstup na pracovný trh a zotrvanie na ňom.

Pokiaľ ide o iniciatívu ustanovenú v písmene a) prvého pododseku, pri referenčnom porovnávaní sa používajú ukazovatele stanovené v prílohe. Sieť sa aktívne podieľa aj na vykonávaní týchto činností formou výmeny údajov, poznatkov a postupov. Členské štáty majú naďalej právomoc rozhodnúť, či sa dobrovoľne zapoja do ďalšieho referenčného učenia v iných oblastiach ako sú oblasti uvedené v bodoch i) až iv) písmena a).

2. Sieť pripraví mechanizmus informovania o iniciatívach uvedených v odseku 1. Pri uplatňovaní tohto mechanizmu členovia siete každoročne informujú radu.

Článok 5

Spolupráca

Sieť nadviaže spoluprácu s príslušnými zainteresovanými stranami na trhu práce vrátane ďalších poskytovateľov služieb zamestnanosti a prípadne so sociálnymi partnermi, organizáciami zastupujúcimi nezamestnané osoby alebo zraniteľné skupiny, mimovládny organizáciami pôsobiacimi v oblasti zamestnanosti, regionálnymi a miestnymi orgánmi, Európskou sieťou pre politiku celoživotného poradenstva a súkromnými službami zamestnanosti, a to tak, že ich zapája do príslušných činností a zasadnutí siete, ako aj výmenou informácií a údajov.

Článok 6

Fungovanie siete

1. Sieť je riadená radou. Členské štáty nominujú do rady jedného člena a jedného náhradníka z vrcholového manažmentu svojich príslušných VSZ. Komisia tiež vymenúva jedného člena rady a jedného náhradníka. Náhradníci rady nahrádzajú svojich členov podľa potreby.

EMCO v súlade so svojím rokovacím poriadkom nominuje spomedzi svojich členov jedného zástupcu, ktorý bude mať v rade štatút pozorovateľa, s výnimkou zasadnutí rady s obmedzenou účasťou. Rada môže zasadať s obmedzenou účasťou za účasti jedného člena za každý členský štát a jedného člena z Komisie s výnimkou tých bodov programu týkajúcich sa ročného pracovného programu. Rokovací poriadok rady upravuje ďalšie podrobné pravidlá týkajúce sa zasadnutí s obmedzenou účasťou.

2. Rada vymenúva predsedu a dvoch podpredsedov z jej členov nominovaných členským štátom. Predseda zastupuje sieť. Predsedu zastupujú v prípade potreby podpredsedovia.

3. Rada prijíma svoj rokovací poriadok jednomyselným rozhodnutím. Tento rokovací poriadok okrem iného obsahuje ustanovenia o rozhodovaní rady a o vymenovaní a funkčnom období predsedu a podpredsedov rady.

4. Rada prijíma väčšinovým rozhodnutím:
 - a) ročný pracovný program siete vrátane zriadenia pracovných skupín a dojednaní o rokovanom jazyku zasadnutí siete;
 - b) technický rámec na vykonávanie činností v oblasti referenčného porovnávania a vzájomného učenia ako súčasť ročného pracovného programu siete vrátane metodiky referenčného učenia na základe ukazovateľov referenčného porovnávania, ako sa uvádzajú v prílohe k tomuto rozhodnutiu, na porovnanie výsledkov VSZ, kontextových premenných, požiadaviek týkajúcich sa poskytovania údajov a vzdelávacích nástrojov integrovaného programu vzájomného učenia;
 - c) výročnú správu siete. Táto správa sa zašle Európskemu parlamentu a Rade a uverejní sa.
5. Rade pomáha sekretariát, ktorý zabezpečuje a zastrešuje Komisia. Sekretariát v spolupráci s predsedom a podpredsedami pripravuje zasadnutia rady, ročný pracovný program a výročnú správu siete. Sekretariát úzko spolupracuje so sekretariátom EMCO.

Článok 7

Finančná podpora tohto motivačného opatrenia

Celkové finančné zdroje na vykonávanie tohto rozhodnutia sa vyčleňujú v rámci osi EaSI, ktorou je PROGRESS/zamestnanosť, pričom ročné rozpočtové prostriedky schvaľuje Európsky parlament a Rada v rámci obmedzení finančného rámca.

Článok 8

Zmena prílohy o ukazovateľoch referenčného porovnávania

Komisia je splnomocnená prijímať v súlade s článkom 9 delegované akty s cieľom zmeniť prílohu, ktorou sa ustanovujú ukazovatele referenčného porovnávania.

Článok 9

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 8 sa Komisii udeľuje od 17. júna 2014 do 31. decembra 2020.
3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 8 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 8 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 10

Preskúmanie

Do 18. júna 2017 Komisia predloží správu o uplatňovaní tohto rozhodnutia Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov. V správe sa predovšetkým posúdi, do akej miery sieť prispela k dosiahnutiu cieľov stanovených v článku 3 a či splnila svoje úlohy. Posúdi sa v nej tiež, ako sieť vypracovala a realizovala referenčné porovnávanie v oblastiach uvedených v článku 4 ods. 1 písm. a) bodoch i) až iv).

*Článok 11***Nadobudnutie účinnosti**

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

*Článok 12***Adresáti**

Toto rozhodnutie je určené členským štátom.

V Bruseli 15. mája 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
D. KOURKOULAS

PRÍLOHA

UKAZOVATELE REFERENČNÉHO POROVNÁVANIA

- A. Kvantitatívne ukazovatele pre oblasti uvedené v článku 4 ods. 1 písm. a) bodoch i) až iv):
1. Prínos k zníženiu nezamestnanosti vo všetkých vekových skupinách a zraniteľných skupinách:
 - a) prechod od nezamestnanosti do zamestnania podľa vekovej skupiny, pohlavia a úrovne kvalifikácie, ako podiel na počte evidovaných nezamestnaných osôb;
 - b) počet osôb vyradených z evidencie nezamestnaných VSZ, ako podiel na počte evidovaných nezamestnaných osôb.
 2. Prínos k zníženiu dĺžky nezamestnanosti a zníženiu neaktivity s cieľom riešiť dlhodobú a štrukturálnu nezamestnanosť, ako aj sociálne vylúčenie:
 - a) prechod do zamestnania počas napríklad 6 a 12 mesačnej nezamestnanosti podľa vekovej skupiny, pohlavia a úrovne kvalifikácie, ako podiel na všetkých prechodoch do zamestnania v rámci evidencie VSZ;
 - b) zaradenie predtým neaktívnych osôb do evidencie VSZ, ako podiel na všetkých zaradeniach v evidencii tejto VSZ podľa vekovej skupiny a pohlavia.
 3. Obsadzovanie voľných pracovných miest (aj formou dobrovoľnej pracovnej mobility):
 - a) obsadené voľné pracovné miesta;
 - b) odpovede v rámci prieskumu pracovných síl vykonaného Eurostatom o príspevku VSZ k nájdeniu súčasného odpovedajúceho zamestnania.
 4. Spokojnosť klientov so službami VSZ:
 - a) celková spokojnosť uchádzačov o zamestnanie;
 - b) celková spokojnosť zamestnávateľov.
- B. Oblasti referenčného porovnávania prostredníctvom kvalitatívneho interného a externého posudzovania faktorov podporujúcich výsledky v oblastiach uvedených v článku 4 ods. 1 písm. a) bodoch i) až iv):
1. strategické riadenie výsledkov;
 2. navrhovanie operačných postupov, ako napríklad účinné smerovanie a vytváranie profilov uchádzačov o zamestnanie a ciele individualizované využívanie aktívnych nástrojov trhu práce;
 3. trvalo udržateľná aktivácia a riadenie zmien;
 4. vzťahy so zamestnávateľmi;
 5. koncipovanie a vykonávanie služieb VSZ na základe faktických poznatkov;
 6. účinné riadenie partnerstiev so zainteresovanými stranami;
 7. pridelovanie zdrojov VSZ.
-

II

(Nelegislatívne akty)

MEDZINÁRODNÉ DOHODY

Informácia o nadobudnutí platnosti Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Tureckou republikou o účasti Tureckej republiky na práci Európskeho monitorovacieho centra pre drogy a drogovú závislosť

Dohoda medzi Európskym spoločenstvom a Tureckou republikou o účasti Tureckej republiky na práci Európskeho monitorovacieho centra pre drogy a drogovú závislosť ⁽¹⁾ nadobudne platnosť 1. júna 2014, pretože postup ustanovený v článku 10 dohody sa ukončil 2. mája 2014.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 323, 8.12.2007, s. 24.

NARIADENIA

DELEGOVANÉ NARIADENIE KOMISIE (EÚ) č. 574/2014

z 21. februára 2014,

ktorým sa mení príloha III k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 305/2011 o vzore, ktorý sa použije na vypracovanie vyhlásenia o parametroch pre stavebné výrobky

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 305/2011 z 9. marca 2011, ktorým sa ustanovujú harmonizované podmienky uvádzania stavebných výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje smernica Rady 89/106/EHS (¹), a najmä na jeho článok 60 písm. e),

keďže:

- (1) V článku 4 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 305/2011 sa výrobcom stavebných výrobkov ukladá povinnosť vypracovať vyhlásenie o parametroch v prípade, že stavebný výrobok, na ktorý sa vzťahuje harmonizovaná norma alebo ktorý je v súlade s európskym technickým posúdením, ktoré sa preň vypracovalo, sa uvádza na trh. Podľa článku 6 ods. 4 nariadenia (EÚ) č. 305/2011 by sa malo uvedené vyhlásenie vypracovať podľa vzoru uvedeného v prílohe III k uvedenému nariadeniu.
- (2) V súlade s článkom 60 písm. e) nariadenia (EÚ) č. 305/2011 sa na Komisiu deleguje úloha prispôsobiť prílohu III k nariadeniu (EÚ) č. 305/2011 technickému pokroku.
- (3) Vzor uvedený v prílohe III k nariadeniu (EÚ) č. 305/2011 by sa mal upraviť s cieľom prispôsobiť sa technickému pokroku, umožniť flexibilitu, ktorú vyžadujú rôzne druhy stavebných výrobkov a výrobcovia, ako aj s cieľom zjednodušiť vyhlásenie o parametroch.
- (4) Okrem toho z praktických skúseností s vykonávaním prílohy III vyplýva, že výrobcovia by potrebovali ďalšie pokyny na vypracúvanie vyhlásení o parametroch pre stavebné výrobky v súlade s platnými právnymi predpismi. Poskytnutím takýchto pokynov by sa zabezpečilo aj harmonizované a správne uplatňovanie prílohy III.
- (5) Pri vypracúvaní vyhlásení o parametroch by výrobcovia mali mať možnosť určitej flexibility, pokiaľ poskytnú jasným a uceleným spôsobom podstatné informácie požadované podľa článku 6 nariadenia (EÚ) č. 305/2011.
- (6) S cieľom jednoznačného identifikovania výrobku, na ktorý sa vzťahuje vyhlásenie o parametroch, pokiaľ ide o úrovne alebo triedy jeho parametrov, by výrobcovia mali každý jednotlivý výrobok spojiť s príslušným typom výrobku a daným súborom úrovni alebo tried parametrov pomocou jedinečného identifikačného kódu uvedeného v článku 6 ods. 2 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 305/2011.
- (7) Cieľom článku 11 ods. 4 nariadenia (EÚ) č. 305/2011 je umožniť identifikáciu a sledovateľnosť jednotlivých stavebných výrobkov podľa ich označenia typovým číslom, číslom výrobnej dávky alebo sériovým číslom výrobkami. Na tento účel neslúži vyhlásenie o parametroch, ktoré by sa malo následne použiť pre všetky výrobky zodpovedajúce typu výrobku, ktorý je vymedzený vo vyhlásení. Nemalo by sa preto požadovať, aby vyhlásenie o parametroch obsahovalo informácie požadované podľa článku 11 ods. 4.

(¹) Ú. v. EÚ L 88, 4.4.2011, s. 5.

- (8) Ak sú notifikované subjekty riadne identifikované, súpis všetkých vydaných certifikátov, protokolov o skúškach, výpočtoch alebo hodnotiacich protokolov by sa mohol stať príliš rozsiahly a náročný, ale nepriniesol by pridanú hodnotu pre používateľov výrobkov, na ktoré sa vzťahuje vyhlásenie o parametroch. Výrobcovia by preto nemali byť povinní uvádzať tieto súpisy vo svojich vyhláseniach o parametroch.
- (9) Na účely zvýšenia efektivity a konkurencieschopnosti európskeho stavebného sektora ako celku by výrobcovia, ktorí predkladajú vyhlásenia o parametroch a chcú využiť toto zjednodušenie a pokyny na uľahčenie poskytovania týchto vyhlásení, mali mať možnosť urobiť tak čo najskôr,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Príloha III k nariadeniu (EÚ) č. 305/2011 sa nahrádza prílohou k tomuto nariadeniu..

Článok 2

Vyhlásenia o parametroch vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia, ktoré sú v súlade s článkom 6 nariadenia (EÚ) č. 305/2011 a pôvodnou prílohou III k uvedenému nariadeniu, sa považujú za vyhlásenia o parametroch, ktoré sú v súlade s týmto nariadením.

Článok 3

Toto nariadenie nadobúda účinnosť tretím dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 21. februára 2014

*Za Komisiu
predseda*

José Manuel BARROSO

PRÍLOHA

„PRÍLOHA III

VYHLÁSENIE O PARAMETROCH

č.

1. Jedinečný identifikačný kód typu výrobku:
2. Zamýšľané použitie/použitia:
.....
3. Výrobca:
.....
4. Splnomocnený zástupca:
.....
5. Systém(-y) posudzovania a overovania nemennosti parametrov:
- 6a. Harmonizovaná norma:
.....
Notifikovaný(-é) subjekt(-y):
.....
- 6b. Európsky hodnotiaci dokument:
.....
Európske technické posúdenie:
.....
Orgán technického posudzovania:
Notifikovaný(-é) subjekt(-y):
7. Deklarované parametre:
.....
8. Vhodná technická dokumentácia a/alebo špecifická technická dokumentácia:
.....

Uvedené parametre výrobku sú v zhode so súborom deklarovaných parametrov. Toto vyhlásenie o parametroch sa v súlade s nariadením (EÚ) č. 305/2011 vydáva na výhradnú zodpovednosť uvedeného výrobcu.

Podpísal(-a) za a v mene výrobcu:

[meno]

V [miesto] dňa [dátum vydania]

[podpis]

Pokyny na vypracovanie vyhlásenia o parametroch**1. VŠEOBECNE**

Cieľom týchto pokynov je usmerniť výrobcov pri vypracovávaní vyhlásenia o parametroch v súlade s nariadením (EÚ) č. 305/2011 podľa vzoru uvedeného v tejto prílohe (ďalej len „vzor“).

Tieto pokyny nie sú súčasťou vyhlásení o parametroch, ktoré vydávajú výrobcovia, a nemali by byť k týmto vyhláseniam o parametroch priložené.

Pri vypracovávaní vyhlásenia o parametroch výrobca:

1. použije texty a nadpisy vzoru, ktoré nie sú uvedené v hranatých zátvorkách;
2. vyplní prázdne miesta a nahradí hranaté zátvorky vložení potrebných informácií.

Výrobcovia môžu v súlade s článkom 7 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 305/2011 do vyhlásenia o parametroch vložiť aj odkaz na internetovú stránku, na ktorej je sprístupnená kópia vyhlásenia o parametroch. Príslušný odkaz môže byť uvedený za bodom 8 alebo na inom mieste, kde nemá vplyv na zrozumiteľnosť a jasnosť povinných informácií.

2. FLEXIBILITA

Za predpokladu, že povinné informácie požadované podľa článku 6 nariadenia (EÚ) č. 305/2011 sú uvedené jasne, úplne a ucelene, pri vypracovávaní vyhlásenia o parametroch je možné:

1. použiť inú štruktúru, než je použitá vo vzore;
2. kombinovať body vzoru uvedením niektorých z nich spoločne;
3. uviesť body vzoru v inom poradí alebo za použitia jednej alebo viacej tabuliek;
4. vynechať niektoré body vzoru, ktoré nie sú relevantné pre výrobok, pre ktorý sa vyhlásenie o parametroch vypracováva. Ide napríklad o prípad, keď vyhlásenie o parametroch môže byť založené buď na harmonizovanej norme, alebo na európskom technickom posúdení vydanom pre výrobok, pričom v takom prípade sa jedna z týchto možností neuplatňuje. Toto vynechanie sa môže uplatniť aj v prípade bodov týkajúcich sa splnomocneného zástupcu alebo použitia vhodnej technickej dokumentácie a špecifickej technickej dokumentácie;
5. uvádzať body bez číslovania.

Ak výrobca chce vydať jedno vyhlásenie o parametroch, ktoré sa vzťahuje na rôzne varianty typu výrobku, pre každý variant výrobku je potrebné uviesť oddelene a jasne minimálne tieto údaje: číslo vyhlásenia o parametroch, identifikačný kód uvedený v bode 1 a deklarované parametre uvedené v bode 7.

3. POKYNY NA VYPLNENIE FORMULÁRA

Bod vzoru	Pokyny
Číslo vyhlásenia o parametroch	Ide o referenčné číslo vyhlásenia o parametroch podľa článku 9 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 305/2011. Výber tohto čísla je ponechaný na výrobcovi. Toto číslo môže byť zhodné s jedinečným identifikačným kódom typu výrobku uvedeným v bode 1 vzoru.

Bod vzoru	Pokyny
Bod 1	Uveďte jedinečný identifikačný kód typu výrobku podľa článku 6 ods. 2 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 305/2011. V článku 9 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 305/2011 je jedinečný identifikačný kód určený výrobcom, ktorý sa uvádza za označením CE, spojený s typom výrobku, a teda so súborom úrovni alebo tried parametrov stavebného výrobku uvedených vo vyhlásení o parametroch vypracovanom pre daný výrobok. Okrem toho pre príjemcov stavebných výrobkov, a najmä pre ich konečných používateľov, je nevyhnutné, aby mohli jednoznačne určiť tento súbor úrovni alebo tried parametrov pre akýkoľvek daný výrobok. Každý stavebný výrobok, pre ktorý bolo vypracované vyhlásenie o parametroch, by preto jeho výrobca mal spojiť s príslušným typom výrobku a daným súborom úrovni alebo tried parametrov pomocou jedinečného identifikačného kódu, ktorý slúži aj ako odkaz podľa článku 6 ods. 2 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 305/2011.
Bod 2	Uveďte zamýšľané použitie alebo prípadne zamýšľané použitia stavebného výrobku predpokladané výrobcom, v súlade s uplatniteľnou harmonizovanou technickou špecifikáciou.
Bod 3	Uveďte meno, registrované obchodné meno alebo registrovanú ochrannú známku a kontaktnú adresu výrobcu, ako sa vyžaduje podľa článku 11 ods. 5 nariadenia (EÚ) č. 305/2011.
Bod 4	Tento bod sa zahŕňa a vyplňa len v prípade, že bol určený splnomocnený zástupca. V takom prípade uveďte meno a kontaktnú adresu splnomocneného zástupcu, ktorého splnomocnenie sa vzťahuje na úlohy uvedené v článku 12 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 305/2011.
Bod 5	Uveďte číslo uplatniteľného systému alebo systémov posudzovania a overovania nemennosti parametrov stavebného výrobku, ako sú uvedené v prílohe V nariadenia (EÚ) č. 305/2011. Ak existuje viac systémov, je treba vo vyhlásení uviesť každý z nich.
Body 6a a 6b	Keďže výrobca môže vypracovať vyhlásenie o parametroch buď na základe harmonizovanej normy, alebo na základe európskeho technického posúdenia vydaného pre výrobok, tieto dve odlišné situácie uvedené v bodoch 6a a 6b by mali byť považované za alternatívne, pričom vo vyhlásení o parametroch sa použije a vyplní iba jedna z nich. V prípade bodu 6a, t. j. pri vyhlásení o parametroch na základe harmonizovanej normy, uveďte všetky tieto údaje: a) referenčné číslo harmonizovanej normy a dátum jej vydania (datovaný odkaz) a b) identifikačné číslo notifikovaného(-ých) subjektu(-ov). Pri uvádzaní názvu notifikovaného(-ých) subjektu(-ov) je nevyhnutné, aby bol tento názov uvedený v pôvodnom jazyku, t. j. bez prekladu do iných jazykov. V prípade bodu 6b, t. j. pri vyhlásení o parametroch na základe európskeho technického posúdenia vydaného pre výrobok, uveďte všetky tieto údaje: a) číslo európskeho hodnotiaceho dokumentu a dátum jeho vydania, b) číslo európskeho technického posúdenia a dátum jeho vydania, c) názov orgánu technického posudzovania a d) identifikačné číslo notifikovaného(-ých) subjektu(-ov).

Bod vzoru	Pokyny
Bod 7	V tomto bode vyhlásenia o parametroch sa uvádza: a) zoznam podstatných vlastností, ako sú určené v harmonizovaných technických špecifikáciách pre zamýšľané použitie alebo zamýšľané použitia uvedené v bode 2, a b) pre každú podstatnú vlastnosť deklarované parametre podľa úrovne alebo triedy alebo opisom v súvislosti s touto vlastnosťou, alebo pri vlastnostiach, pri ktorých sa neurčujú žiadne parametre, písomená „NPD“ (No Performance Determined – nie sú určené parametre). Pre tento bod možno použiť tabuľku, z ktorej vyplývajú spojenia medzi harmonizovanými technickými špecifikáciami a systémami posudzovania a overovania nemennosti parametrov, ktoré sa použili na jednotlivé podstatné vlastnosti výrobku, ako aj parametre vo vzťahu k jednotlivým podstatným vlastnostiam. Parametre musia byť deklarované jasne a explicitne. Vo vyhlásení o parametroch preto parametre nemôžu byť opísané len vložením vzorca na výpočet, ktorý majú použiť príjemcovia. Okrem toho úrovne alebo triedy parametrov uvedené v referenčných dokumentoch sa musia zopakovať v samotnom vyhlásení o parametroch, a nemôžu byť teda vyjadrené len vložením odkazov na tieto dokumenty do vyhlásenia o parametroch. Parametre, najmä vo vzťahu k štrukturálnemu správaniu stavebného výrobku však môžu byť vyjadrené odkazom na príslušnú výrobnú dokumentáciu alebo dokumenty týkajúce sa výpočtov konštrukčného riešenia. V takomto prípade sa príslušné dokumenty pripoja k vyhláseniu o parametroch.
Bod 8	Tento bod sa zahrnie do vyhlásenia o parametroch a vyplní sa len v prípade použitia vhodnej technickej dokumentácie a/alebo špecifickej technickej dokumentácie v súlade s článkami 36 až 38 nariadenia (EÚ) č. 305/2011 s cieľom uviesť požiadavky, ktoré daný výrobok spĺňa. V takom prípade sa v tomto bode vyhlásenia o parametroch uvádza: a) referenčné číslo použitej špecifickej a/alebo vhodnej technickej dokumentácie a b) požiadavky, ktoré daný výrobok spĺňa.
Podpis	Miesto údajov v hranatých zátvorkách uveďte príslušné informácie a podpis.“

NARIADENIE KOMISIE (EÚ) č. 575/2014**z 27. mája 2014,****ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 383/2012, ktorým sa stanovujú technické požiadavky s ohľadom na vodičské preukazy, ktoré obsahujú pamäťové médium (mikročip)****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2006/126/ES z 20. decembra 2006 o vodičských preukazoch ⁽¹⁾, a najmä na jej článok 1 ods. 2,

keďže:

- (1) Nariadenie Komisie (EÚ) č. 383/2012 ⁽²⁾ sa vzťahuje na vodičské preukazy, ktoré obsahujú mikročip a stanovuje sa v ňom rad technických požiadaviek.
- (2) Konkrétne v oddiele III.4.2 prílohy III k nariadeniu (EÚ) č. 383/2012 sa stanovuje systém číslovania typového schválenia EÚ založený na pridelení rozlišujúceho čísla členského štátu, ktorý vydal typové schválenie EÚ.
- (3) Po pristúpení Chorvátska k Európskej únii je nevyhnutné stanoviť rozlišujúce číslo pre túto krajinu, ktoré je v súlade s číselným poradím EHK OSN pre typové schválenie.
- (4) Nariadenie (EÚ) č. 383/2012 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.
- (5) Opatrenia stanovené v tomto nariadení sú v súlade so stanoviskom Výboru pre vodičské preukazy,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Oddiel III.4.2 prílohy III k nariadeniu Komisie (EÚ) č. 383/2012 sa nahrádza textom v prílohe k tomuto nariadeniu.

Článok 2Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 27. mája 2014

*Za Komisiu**predseda*

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 403, 30.12.2006, s. 18.⁽²⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 383/2012 zo 4. mája 2012, ktorým sa stanovujú technické požiadavky s ohľadom na vodičské preukazy, ktoré obsahujú pamäťové médium (mikročip) (Ú. v. EÚ L 120, 5.5.2012, s. 1).

PRÍLOHA

Oddiel III.4.2 prílohy III k nariadeniu (EÚ) č. 383/2012 sa nahrádza takto:

„III.4.2. Systém číslovania

Systém číslovania typového schválenia EÚ obsahuje:

a) písmeno „e“, po ktorom nasleduje rozlišujúce číslo členského štátu, ktorý vydal typové schválenie EÚ:

1. pre Nemecko
2. pre Francúzsko
3. pre Taliansko
4. pre Holandsko
5. pre Švédsko
6. pre Belgicko
7. pre Maďarsko
8. pre Českú republiku
9. pre Španielsko
11. pre Spojené kráľovstvo
12. pre Rakúsko
13. pre Luxembursko
17. pre Fínsko
18. pre Dánsko
19. pre Rumunsko
20. pre Poľsko
21. pre Portugalsko
23. pre Grécko
24. pre Írsko
25. pre Chorvátsko
26. pre Slovinsko
27. pre Slovensko
29. pre Estónsko
32. pre Lotyšsko
34. pre Bulharsko
36. pre Litvu
49. pre Cyprus
50. pre Maltu;

b) písmená DL, pričom pred nimi sa nachádza spojovník a za nimi nasledujú dve číslice označujúce poradové číslo pridelené tomuto nariadeniu alebo poslednú významnú technickú zmenu tohto nariadenia. Poradové číslo tohto nariadenia je 00.

c) Jedinečné identifikačné číslo typového schválenia EÚ pridelené členským štátom, ktorý ho vydal.

Príklad systému číslovania typového schválenia EÚ: e50-DL00 12345.

Číslo schválenia sa uchováva na mikročipe v DG 1 v prípade každého vodičského preukazu s takýmto mikročipom.“

VYKONÁVACIE NARIADENIE KOMISIE (EÚ) č. 576/2014**z 27. mája 2014,****ktorým sa ustanovujú paušálne dovozné hodnoty na určovanie vstupných cien niektorých druhov ovocia a zeleniny**

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 1234/2007 z 22. októbra 2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov) ⁽¹⁾,so zreteľom na vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 543/2011 zo 7. júna 2011, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 1234/2007, pokiaľ ide o sektory ovocia a zeleniny a spracovaného ovocia a zeleniny ⁽²⁾, a najmä na jeho článok 136 ods. 1,

keďže:

- (1) Vykonávacím nariadením (EÚ) č. 543/2011 sa v súlade s výsledkami Uruguajského kola mnohostranných obchodných rokovaní ustanovujú kritériá, na základe ktorých Komisia stanovuje paušálne hodnoty na dovoz z tretích krajín, pokiaľ ide o výrobky a obdobia uvedené v časti A prílohy XVI k uvedenému nariadeniu.
- (2) Paušálne dovozné hodnoty sa vypočítajú každý pracovný deň v súlade s článkom 136 ods. 1 vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 543/2011, pričom sa zohľadnia premenlivé každodenné údaje. Toto nariadenie by preto malo nadobudnúť účinnosť dňom jeho uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskej únie*,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Paušálne dovozné hodnoty uvedené v článku 136 vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 543/2011 sú stanovené v prílohe k tomuto nariadeniu.

Článok 2Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom jeho uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 27. mája 2014

Za Komisiu

v mene predsedu

Jerzy PLEWA

generálny riaditeľ pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 157, 15.6.2011, s. 1.

PRÍLOHA

Paušálne dovozné hodnoty na určovanie vstupných cien niektorých druhov ovocia a zeleniny

(EUR/100kg)

Číselný znak KN	Kód tretej krajiny ⁽¹⁾	Paušálna dovozná hodnota
0702 00 00	AL	45,8
	MA	33,4
	MK	75,5
	TR	68,5
	ZZ	55,8
0707 00 05	AL	36,9
	MK	39,9
	TR	119,9
	ZZ	65,6
0709 93 10	MA	29,9
	TR	111,2
	ZZ	70,6
0805 10 20	EG	41,2
	MA	41,0
	TR	49,7
	ZZ	44,0
0805 50 10	TR	121,8
	ZA	139,4
	ZZ	130,6
0808 10 80	AR	104,4
	BR	97,8
	CL	95,3
	CN	98,7
	MK	26,7
	NZ	138,9
	US	185,4
	ZA	105,3
	ZZ	106,6

⁽¹⁾ Nomenklatúra krajín stanovená nariadením Komisie (ES) č. 1833/2006 (Ú. v. EÚ L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „iného pôvodu“.

ROZHODNUTIA

VYKONÁVACIE ROZHODNUTIE KOMISIE

z 27. mája 2014,

ktorým sa mení rozhodnutie 2011/166/EÚ o zriadení SHARE-ERIC

(2014/302/EÚ)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 723/2009 z 25. júna 2009 o právnom rámci Spoločenstva pre Konzorcium pre európsku výskumnú infraštruktúru (ERIC) ⁽¹⁾, najmä na jeho článok 11 ods. 1,

keďže:

- (1) Rozhodnutím Komisie 2001/166/EÚ ⁽²⁾ sa zriadilo Konzorcium pre európsku výskumnú infraštruktúru (SHARE-ERIC) na vykonanie výskumu zdravia, starnutia a dôchodku v Európe.
- (2) V stanovách SHARE-ERIC pripojených k rozhodnutiu 2011/166/EÚ sa zabezpečuje presun štatutárneho sídla z Holandska do Nemecka hneď ako nemecké orgány poskytnú potrebné vyhlásenie podľa článku 5 ods. 1 písm. d) nariadenia (ES) č. 723/2009.
- (3) V dôsledku poskytnutia vyhlásenia nemeckými orgánmi SHARE-ERIC predložilo 21. septembra 2013 Komisii návrh na zmenu svojich stanov v súlade s článkom 11 ods. 1 nariadenia (ES) č. 723/2009.
- (4) V súlade s článkom 11 ods. 4 nariadenia (ES) č. 723/2009 nadobudlo účinnosť niekoľko zmien vrátane zmeny zohľadňujúcej presun štatutárneho sídla do Nemecka.
- (5) Ďalšie zmeny, ktorými sa stanovuje vlastníctvo a šírenie údajov SHARE-ERIC a ktorými sa upravujú daňové výnimky v dôsledku presunu sídla do Nemecka, si vyžadujú súhlas Komisie.
- (6) Opatrenia stanovené v tomto rozhodnutí sú v súlade so stanoviskom výboru zriadeného článkom 20 nariadenia (ES) č. 723/2009,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Stanovy SHARE-ERIC pripojené k rozhodnutiu 2011/166/EÚ sa menia v súlade s prílohou k tomuto rozhodnutiu.

Článok 2

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť tretím dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

V Bruseli 27. mája 2014

Za Komisiu

predseda

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 206, 8.8.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozhodnutie Komisie 2011/166/EÚ zo 17. marca 2011 o zriadení SHARE-ERIC (Ú. v. EÚ L 71, 18.3.2011, s. 20).

PRÍLOHA

Stanovy SHARE-ERIC sa menia takto:

1. Článok 11 ods. 2 sa nahrádza takto:

„2. Konzorcium SHARE-ERIC je vlastníkom výskumu a všetkých jeho údajov vrátane doplnkov osvedčených konzorciom SHARE, metaúdajov, paraúdajov (administratívnych údajov) a všetkých súborov adries a odkazov, ako aj práv duševného vlastníctva, ktoré vyplývajú zo zriadenia a realizácie tohto výskumu.“

2. Článok 12 ods. 1 sa nahrádza takto:

„1. Konzorcium SHARE-ERIC rozšíri zozbierané údaje po ich vyčistení, imputácii a zadokumentovaní, a pri dodržaní medzinárodných a vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti ochrany súkromia, bezodkladne vo vedeckej obci.“

3. Článok 13 sa mení takto:

a) Odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Oslobodenia od dane vyplývajúce z článku 143 ods. 1 písm. g) a z článku 151 ods. 1 písm. b) smernice 2006/112/ES a v súlade s článkami 50 a 51 vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 282/2011 (*) sa vzťahujú na nákup tovarov a služieb obstarávaných a zaplatených konzorciom SHARE-ERIC, ktoré slúžia na oficiálne použitie týmto konzorciom SHARE-ERIC a v prípade ktorých celková suma dane z pridanej hodnoty, ktorá je predmetom vrátenia dane, je vyššia ako 25 EUR na jednu faktúru. Takéto oslobodenie od dane sa neuplatňuje pri obstarávaní jednotlivými členmi.

Prvý pododsek sa však neuplatňuje spôsobom, ktorého účinkom by bolo narušenie hospodárskej súťaže.

(*) Ú. v. EÚ L 77, 23.3.2011, s. 1.“

b) Dopĺňajú sa tieto odseky 5 a 6:

„5. Tovar podliehajúci spotrebnej dani vymedzený v článku 1 ods. 1 písm. b) a c) smernice Rady 2008/118/ES (*) možno oslobodiť od platby spotrebnej dane v súlade s článkom 12 ods. 1 písm. b) uvedenej smernice za predpokladu, že daný tovar podliehajúci spotrebnej dani je určený výlučne na oficiálne použitie konzorciom SHARE-ERIC a je ním obstaraný a zaplatený.

V prípade tovaru podliehajúceho spotrebnej dani určeného na osobné použitie zamestnancami SHARE-ERIC alebo tretími stranami sa neudeľuje oslobodenie od platby spotrebných daní.

6. Dane zaplatené za energetické výrobky a elektrinu v zmysle článku 1 ods. 1 písm. a) smernice 2008/118/ES možno refundovať v súlade s článkom 12 ods. 1 písm. b) a článkom 12 ods. 2 uvedenej smernice za predpokladu, že energetické výrobky a elektrina sú určené výlučne na oficiálne použitie konzorciom SHARE-ERIC a sú ním obstarané a zaplatené a že celková suma dane je vyššia ako 25 EUR na jednu faktúru.

V prípade energetických výrobkov a elektriny určených na osobné použitie zamestnancami SHARE-ERIC alebo tretími stranami sa neudeľuje oslobodenie od dane.

(*) Ú. v. EÚ L 9, 14.1.2009, s. 12.“

ROZHODNUTIE EURÓPSKEJ CENTRÁLNEJ BANKY**z 20. februára 2014****o zákaze menového financovania a úročenia vládnych vkladov národnými centrálnymi bankami****(ECB/2014/8)**

(2014/303/EÚ)

RADA GUVERNÉROV EURÓPSKEJ CENTRÁLNEJ BANKY,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 132 ods. 1 druhú zarážku,

so zreteľom na Štatút Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky, a najmä na jeho článok 34.1 druhú zarážku,

keďže:

- (1) Podľa článku 271 písm. d) Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článku 35.6 Štatútu Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky v spojení s deviatym bodom odôvodnenia v nariadení Rady (ES) č. 3603/93 ⁽¹⁾ je Rada guvernérov poverená posudzovať plnenie povinností národných centrálnych bánk vyplývajúcich zo zmlúv. Rada guvernérov na základe toho monitoruje dodržiavanie zákazu menového financovania pre národné centrálné banky, ako je stanovený v článku 123 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Účelom tohto rozhodnutia je spresniť kritériá, ktoré bude Európska centrálna banka (ECB) v súvislosti s uvedenou monitorovaciou úlohou Rady guvernérov uplatňovať na úročenie vládnych vkladov a vkladov verejných orgánov v ich centrálnej banke, pokiaľ ide o zákaz menového financovania ustanovený v Zmluve.
- (2) Za účelom monitorovania dodržiavania zákazu menového financovania ustanoveného v článku 123 Zmluvy o fungovaní Európskej únie bude brať ECB do úvahy úročenie vládnych vkladov, ktoré by nemalo byť vyššie ako úročenie založené na príslušných sadzbách na peňažnom trhu. Toto rozhodnutie vymedzuje sadzby na trhu, ktoré budú fungovať ako horné hranice úročenia vládnych vkladov, a ktoré sa budú od 1. decembra 2014 brať do úvahy pri monitorovaní dodržiavania zmluvy,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1**Vymedzenie pojmov**

Na účely tohto rozhodnutia:

- a) „vládou“ sa rozumejú všetky verejné orgány uvedené v článku 123 zmluvy, ako je interpretovaná vo svetle nariadenia (ES) č. 3603/93, okrem úverových inštitúcií vo verejnom vlastníctve, s ktorými v súvislosti so zabezpečením rezerv národnými centrálnymi bankami zaobchádzajú národné centrálné banky a ECB rovnako ako so súkromnými úverovými inštitúciami;
- b) „vládnymi vkladmi“ sa rozumejú jednodňové a termínované vklady prijaté národnými centrálnymi bankami od vlády;

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 3603/93 z 13. decembra 1993, ktorým sa stanovujú definície na uplatňovanie zákazov uvedené v článkoch 104 a 104b ods. 1 zmluvy (Ú. v. ES L 332, 31.12.1993, s. 1).

- c) „trhovou sadzbou pre jednodňové nezabezpečené vklady“ sa rozumie: i) sadzba EONIA (euro overnight index average rate) v súvislosti s jednodňovými vkladmi v eurách a ii) porovnateľná sadzba v súvislosti s jednodňovými vkladmi v inej mene;
- d) „trhovou sadzbou pre zabezpečené vklady“ sa rozumie: i) sadzba EUREPO (euro repo market offered rate) s porovnateľnou splatnosťou, ak je k dispozícii, v súvislosti s termínovanými vkladmi v eurách a ii) porovnateľná sadzba v súvislosti s termínovanými vkladmi v inej mene.

Článok 2

Úročenie vládnych vkladov a dodržiavanie zákazu menového financovania

1. Na účely monitorovania dodržiavania zákazu menového financovania sa uplatňujú tieto horné hranice pre úročenie vládnych vkladov v národných centrálnych bankách:
 - a) pri jednodňových vkladoch trhovú sadzbu pre jednodňové nezabezpečené vklady;
 - b) pri termínovaných vkladoch trhovú sadzbu pre zabezpečené vklady alebo, ak nie je dostupná, trhovú sadzbu pre jednodňové nezabezpečené vklady.
2. Dodržiavanie horných hraníc uvedených v odseku 1 sa posudzuje vo svetle všetkých relevantných skutočností pre každý prípad jednotlivo.

Článok 3

Nadobudnutie účinnosti

1. Ustanovenia tohto rozhodnutia uplatňuje ECB od 1. decembra 2014.
2. Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť 22. februára 2014.

Vo Frankfurt nad Mohanom 20. februára 2014

Prezident ECB
Mario DRAGHI

USMERNENIA

USMERNENIE EURÓPSKEJ CENTRÁLNEJ BANKY

z 20. februára 2014

o domácich operáciách riadenia aktív a pasív zo strany národných centrálnych bánk

(ECB/2014/9)

(2014/304/EÚ)

RADA GUVERNÉROV EURÓPSKEJ CENTRÁLNEJ BANKY,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 127 ods. 2 prvú zarážku,

so zreteľom na Štatút Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky, a najmä na jeho články 12.1 a 14.3,

keďže:

- (1) Na dosiahnutie jednotnej menovej politiky je potrebné, aby Európska centrálna banka (ECB) stanovila všeobecné zásady, ktoré majú dodržiavať národné centrálné banky členských štátov, ktorých menou je euro (ďalej len „národné centrálné banky“) pri uskutočňovaní domácich operácií s aktívami a pasívami z vlastnej iniciatívy; takéto operácie nesmú byť v rozpore s jednotnou menovou politikou.
- (2) Dohody o spätnom odkúpení, ktoré národné centrálné banky uzatvorili s národnými centrálnymi bankami mimo Eurosystemu, môžu mať po ich aktivácii vplyv na likviditu v eurozóne a tým aj na jednotnú menovú politiku. Preto Rada guvernérov za účelom lepšieho zabezpečenia integrity jednotnej menovej politiky dňa 22. októbra 2009 rozhodla, že na vstup národných centrálnych bánk do niektorých vzťahov s národnými centrálnymi bankami mimo eurozóny, ktoré sa týkajú likvidity, je potrebný jej predchádzajúci súhlas.
- (3) Obmedzenia týkajúce sa úročenia vládnych vkladov v národných centrálnych bankách pôsobiacich ako finanční zástupcovia v zmysle článku 21.2 Štatútu Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky (ďalej len „Štatút ESCB“) sa musia vymedziť, aby sa zachovala integrita jednotnej menovej politiky a aby existovala motivácia na umiestnenie vládnych vkladov na trhu s cieľom uľahčiť riadenie likvidity Eurosystemu a implementáciu menovej politiky. Navyše zavedenie hornej hranice pre úročenie vládnych vkladov založenej na sadzbách na peňažnom trhu uľahčuje monitorovanie dodržiavania zákazu menového financovania zo strany národných centrálnych bánk, ktoré uskutočňuje ECB v súlade s článkom 271 písm. d) Zmluvy.
- (4) Vzhľadom na výnimočnú a dočasnú povahu vládnych vkladov súvisiacich s programami Európskej únie/Medzinárodného menového fondu a inými porovnateľnými programami finančnej podpory by uplatniteľné postupy nemali obmedzovať možnosť národnej vlády mať vklady v ich národnej centrálnej banke, a to prinajmenšom preto, že takéto vklady môžu byť súčasťou podmienok príslušného programu. Nezapočítanie takýchto vkladov do vkladov, na ktoré sa vzťahuje prahová hodnota, nie je v rozpore s jednotou menovou politikou v rovnakom rozsahu, ako vládne vklady v iných členských štátoch, ktorých menou je euro,

PRIJALA TOTO USMERNENIE:

Článok 1

Rozsah pôsobnosti

1. Toto usmernenie sa uplatňuje na všetky operácie národných centrálnych bánk, ktoré zahŕňajú sumy v eurách vrátane operácií uskutočňovaných národnými centrálnymi bankami buď vo vlastnom mene, alebo ako zástupca v mene tretích osôb alebo vo vlastnom mena a ako zástupca zároveň. Na tieto operácie sa toto usmernenie nevzťahuje:

- a) automatické operácie a operácie uskutočňované národnými centrálnymi bankami na podnet ECB, najmä operácie uskutočňované v súlade s usmernením ECB/2011/14 ⁽¹⁾;
- b) transakcie s drahými kovmi a devízové operácie za eurá, ktoré sú upravené v usmernení ECB/2003/12 ⁽²⁾;
- c) operácie národných centrálnych bánk, ktoré sa týkajú núdzovej pomoci na zabezpečenie likvidity.

2. Články 7 a 8 sa neuplatňujú na operácie, ktoré národné centrálné banky uskutočňujú:

- a) keď konajú ako finanční zástupcovia v zmysle článku 21.2 Štatútu ESCB;
- b) pre potreby svojej prevádzky alebo pre zamestnancov v zmysle článku 24 Štatútu ESCB;
- c) pri správe penzijného fondu pre svojich zamestnancov;
- d) pri prevádzke systému vkladov pre svojich zamestnancov a iných zákazníkov;
- e) pri odvádzaní svojho zisku vláde.

Pre operácie uskutočňované penzijným fondom zamestnancov národnej centrálnej banky, ktorý spravuje nezávislá inštitúcia, sa neuplatňujú články 6 a 9. Navyše ex post požiadavky na vykazovanie v článkoch 6 a 9 sa neuplatňujú na operácie uskutočňované národnými centrálnymi bankami pre potreby ich prevádzky alebo na transakcie s vkladmi, ktoré sa týkajú bežných účtov, ktoré majú v národných centrálnych bankách zamestnanci alebo iní zákazníci.

3. Okrem ex post požiadaviek na vykazovanie uvedených v článku 6 ods. 1 sa toto usmernenie neuplatňuje na operácie uskutočnené v rámci služieb Eurosystému v oblasti správy rezerv.

4. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1, články 5 a 11 sa uplatňujú na vládne vklady v eurách alebo v cudzej mene.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto usmernenia:

- a) „dohodou o spätnom odkúpení“ sa rozumie dohoda, v ktorej sa národná centrálna banka a národná centrálna banka mimo eurozóny dohodli na uskutočnení jedného alebo viacerých konkrétnych repo obchodov. V rámci repo obchodov sa jedna strana zaviazá kúpiť od druhej strany (alebo jej predať) cenné papiere v eurách za dohodnutú cenu v eurách ku dňu uzatvorenia obchodu a zároveň sa zaviazá predať druhej strane (alebo od nej kúpiť) ekvivalentné cenné papiere za zaplatenie inej dohodnutej ceny v eurách v deň splatnosti;
- b) „vládou“ sa rozumejú všetky verejné orgány členského štátu alebo akékoľvek verejné orgány Únie uvedené v článku 123 Zmluvy, ako je interpretovaný vo svetle nariadenia Rady (ES) č. 3603/93 ⁽³⁾, okrem úverových inštitúcií vo verejnom vlastníctve, s ktorými v súvislosti so zabezpečením rezerv národnými centrálnymi bankami zaobchádzajú národné centrálné banky a ECB rovnako ako so súkromnými úverovými inštitúciami;

⁽¹⁾ Usmernenie ECB/2011/14 z 20. septembra 2011 o nástrojoch a postupoch menovej politiky Eurosystému (Ú. v. EÚ L 331, 14.12.2011, s. 1).

⁽²⁾ Usmernenie ECB/2003/12 z 23. októbra 2003 o transakciách zúčastnených členských štátov s ich hotovostnými devízovými aktívami podľa článku 31.3 Štatútu Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky (Ú. v. EÚ L 283, 31.10.2003, s. 81).

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 3603/93 z 13. decembra 1993, ktorým sa stanovujú definície na uplatňovanie zákazov uvedené v článkoch 104 a 104b ods. 1 zmluvy (Ú. v. ES L 332, 31.12.1993, s. 1).

- c) „vládnymi vkladmi“ sa rozumejú jednoduchové a termínované vklady prijaté národnými centrálnymi bankami od vlády vrátane vkladov v cudzích menách;
- d) „trhovou sadzbou pre jednoduchové nezabezpečené vklady“ sa rozumie: a) sadzba EONIA (euro overnight index average rate) v súvislosti s jednoduchovými vkladmi v domácej mene a b) porovnateľná sadzba v súvislosti s jednoduchovými vkladmi v cudzej mene;
- e) „trhovou sadzbou pre zabezpečené vklady“ sa rozumie: a) sadzba EUREPO (euro repo market offered rate) s porovnateľnou splatnosťou, ak je k dispozícii, v súvislosti s termínovanými vkladmi v domácej mene a b) porovnateľná sadzba v súvislosti s termínovanými vkladmi v cudzej mene;
- f) „hrubým domácim produktom“ sa rozumie hodnota celkovej produkcie tovarov a služieb v národnom hospodárstve po odpočítaní medzispotreby a pripočítaní čistých daní z produktov a dovozu za dané obdobie;
- g) „úrokovou sadzbou pre jednoduchové sterilizačné obchody“ sa rozumie vopred určená úroková sadzba, ktorá sa uplatňuje pre zmluvné strany, ktoré používajú jednoduchové sterilizačné obchody Eurosystému na uskutočnenie jednoduchých vkladov v národnej centrálnej banke.

Článok 3

Organizačné záležitosti

1. Národné centrálné banky prijímajú primerané opatrenia tak, aby zmluvné strany boli schopné rozlíšiť medzi operáciami uskutočňovanými národnými centrálnymi bankami na základe tohto usmernenia a operáciami Európskeho systému centrálnych bánk uskutočňovanými národnými centrálnymi bankami v súlade s nástrojmi a postupmi uvedenými v usmernení ECB/2011/14, a Výkonná rada tieto opatrenia monitoruje.
2. Národné centrálné banky prijímajú primerané opatrenia, aby národné centrálné banky nepoužívali dôverné informácie z oblasti menovej politiky pri uskutočňovaní operácií upravených týmto usmernením.
3. Národné centrálné banky informujú ECB o opatreniach prijatých podľa odsekov 1 a 2.

Článok 4

Predchádzajúci súhlas s dohodami o spätnom odkúpení s národnými centrálnymi bankami mimo eurosystému

1. Národné centrálné banky pred uzavretím dohôd o spätnom odkúpení s národnými centrálnymi bankami mimo eurosystému predložia tieto dohody ECB za účelom získania predchádzajúceho súhlasu Rady guvernérov.
2. Národné centrálné banky predložia ECB svoje žiadosti o predchádzajúci súhlas v čo najväčšom predstihu pred zamýšľaným dátumom uzavretia dohôd o spätnom odkúpení. Každá žiadosť musí obsahovať aspoň tieto informácie:
 - a) identitu zmluvnej strany v dohode o spätnom odkúpení;
 - b) účel dohody o spätnom odkúpení;
 - c) hodnotu a dátumy jednotlivých repo obchodov v rozsahu, v akom sú dostupné; predpokladaný celkový objem takýchto obchodov;
 - d) splatnosť dohody o spätnom odkúpení a v rozsahu, v akom sú dostupné, splatnosť jednotlivých repo obchodov, ktoré sa majú uskutočniť;
 - e) akékoľvek ďalšie informácie, ktoré považuje za dôležité národná centrálna banka, ktorá predkladá žiadosť.
3. Rada guvernérov odpovie na každú žiadosť čo najskôr, každopádne nie neskôr ako do 40 pracovných dní od prijatia žiadosti.
4. Po prijatí žiadosti o predchádzajúci súhlas Rada guvernérov zohľadní:
 - a) primárny cieľ zabezpečiť integritu menovej politiky;
 - b) zachovanie efektívnosti riadenia likvidity v eurozóne Eurosystémom;

- c) koordinovaný prístup Eurosystemu k uskutočňovaniu repo obchodov s národnými centrálnymi bankami mimo Eurosystemu;
 - d) rovnaké podmienky pre všetky úverové inštitúcie nachádzajúce sa v členskom štáte, ktorého menou je euro.
5. Ak Rada guvernérov dospeje k záveru, že by dohoda o spätnom odkúpení nebola v súlade s cieľmi uvedenými v odseku 4, môže buď požiadať, aby dohoda o spätnom odkúpení predložená na schválenie bola:
- a) uzatvorená neskôr, ako sa pôvodne plánovalo, alebo
 - b) konkrétnym spôsobom zmenená a opätovne predložená na schválenie pred jej uzavretím príslušnou národnou centrálnou bankou.
6. Rada guvernérov sa snaží vyhovieť žiadostiam národných centrálnych bánk o predchádzajúci súhlas zohľadňujúc zásady proporcionality a nediskriminácie.

Článok 5

Obmedzenia pre úročenie vládnych vkladov

1. Pre úročenie vládnych vkladov platia tieto horné hranice:
- a) pri jednodňových vkladoch trhovú sadzbu pre jednodňové nezabezpečené vklady;
 - b) pri termínovaných vkladoch trhovú sadzbu pre zabezpečené vklady alebo, ak nie je dostupná, trhovú sadzbu pre jednodňové nezabezpečené vklady.
2. V ktorýkoľvek kalendárny deň sa celková hodnota jednodňových a termínovaných vkladov všetkých vlád v národnej centrálnej banke, ktorá prekračuje vyššiu z hodnôt: a) 200 miliónov EUR, alebo b) 0,04 % hrubého domáceho produktu členského štátu, v ktorom má národná centrálna banka sídlo, úročí úrokovou sadzbou nula percent.
3. Pre vládne vklady, ktoré súvisia s programami Európskej únie/Medzinárodného menového fondu a inými porovnateľnými programami finančnej podpory, a ktoré sú na účtoch v národných centrálnych bankách, platí odsek 1, tieto vklady sa však nezapočítavajú do prahovej hodnoty uvedenej v odseku 2.

Článok 6

Vykazovanie

1. Národné centrálné banky vykazujú ECB ex ante celkový čistý vplyv ich domácich operácií riadenia aktív a pasív na likviditu v kontexte všeobecného rámca Eurosystemu pre riadenie likvidity. Národná centrálna banka zahrnie odvod svojho zisku vláde do svojej prognózy faktorov autonómnej likvidity aspoň jeden týždeň pred vykonaním odvodu. Národná centrálna banka, okrem toho, pomocou vhodných opatrení zabezpečí, aby investičné operácie a systémy vkladov nemali vplyv na likviditu, ktorá sa nedá presne predpovedať.
2. Národné centrálné banky raz do mesiaca vykazujú ECB ex post podrobnosti o operáciách uskutočnených počas predchádzajúceho mesiaca s použitím ex post formátu vykazovania uvedeného v prílohe II k tomuto usmerneniu. Pokiaľ ide o mesačnú ex post správu, uplatňuje sa všeobecná prahová hodnota 500 miliónov EUR na mesačný obrat v každej jednotlivéj kategórii uvedenej v prílohe II, pričom transakcie sa do uvedenej prahovej hodnoty započítavajú takto:
- a) hrubý súčet nákupov, predajov a splatení pre každú z uvedených kategórií:
 - i) investičné operácie;
 - ii) správa penzijného fondu;
 - iii) činnosť finančných zástupcov;
 - b) hrubý súčet požičiavania a vypožičiavania si cenných papierov pre uvedené kategórie:
 - i) pôžičky cenných papierov a
 - ii) repo obchody.

- c) hrubý súčet poskytovania úverov a prijímania vkladov za kategóriu systémov úverov a vkladov;
- d) hodnota za každú z nasledujúcich kategórií:
 - i) záväzky voči tretím osobám a
 - ii) prevody a dotácie.

Ak je hrubý súčet transakcií v niektorej kategórii pod príslušnou prahovou hodnotou, národné centrálné banky do formátu vykazovania uvedú nulu rovnako, ako v prípadoch, keď sa neuskutočnili žiadne transakcie. Národné centrálné banky sa môžu rozhodnúť, že budú všetky ich transakcie ďalej vykazovať ECB, aj keď nebola dosiahnutá prahová hodnota pre jednu alebo viac kategórií (úplné vykazovanie).

V prípade transakcií v eurách uskutočňovaných v rámci služieb Eurosystému v oblasti správy rezerv musia národné centrálné banky navyše plniť všetky ostatné príslušné požiadavky na vykazovanie.

3. V prípade, že sa na základe požiadaviek na vykazovanie ukáže, že operácie príslušnej národnej centrálnej banky súvisiace s riadením aktív alebo pasív sú v rozpore s požiadavkami na jednotnú menovú politiku, ECB môže vydať konkrétne pokyny týkajúce sa postupu dotknutej národnej centrálnej banky pri správe aktív a pasív.

Článok 7

Prahové hodnoty

1. Operácie, ktoré prekračujú prahovú hodnotu uvedenú v prílohe I k tomuto usmerneniu, sa nemôžu uskutočniť bez predchádzajúceho súhlasu ECB. Takáto prahová hodnota sa uplatňuje na repo obchody bez toho, aby bol dotknutý postup pri získavaní predchádzajúceho súhlasu pre dohody o spätnom odkúpení uvedený v článku 4.
2. Okrem prahovej hodnoty pre denný súčet operácií v prílohe I k tomuto usmerneniu môže ECB stanoviť a uplatňovať ďalšie prahové hodnoty pre súhrnné nákupy alebo predaje aktív a pasív počas určitého časového obdobia.
3. Rada guvernérov môže kedykoľvek zmeniť prahové hodnoty uvedené v prílohe I k tomuto usmerneniu.

Článok 8

Postup pri žiadosti o predchádzajúci súhlas a pri udeľovaní predchádzajúceho súhlasu

1. Národné centrálné banky predkladajú svoje žiadosti o predchádzajúci súhlas s čo najväčším časovým predstihom. Ak sa má operácia vyrovnať v ten istý deň alebo v nasledujúci pracovný deň, musí byť takáto žiadosť ECB doručená najneskôr o 9:00 hod. ⁽¹⁾ v zamýšľaný deň uzatvorenia obchodu. Pri iných operáciách musí byť príslušná žiadosť doručená najneskôr o 11:00 hod. v zamýšľaný deň uzatvorenia obchodu.
2. Žiadosť národnej centrálnej banky sa podáva v súlade s prílohou III tohto usmernenia. Národné centrálné banky okamžite oznámia ECB, ak sa transakcia, pre ktorú sa žiadal predchádzajúci súhlas a bol aj udelený, neuskutoční v súlade s predchádzajúcim súhlasom.
3. Národné centrálné banky uskutočňujúce operácie požičiavania cenných papierov oproti zábezpeke, môžu za výnimočných okolností, ak účastníci trhu nie sú schopní poskytnúť určité cenné papiere, predložiť svoje žiadosti o neskorý predchádzajúci súhlas v ten istý deň neskoro popoludní.
4. ECB odpovie na žiadosť národnej centrálnej banky o predchádzajúci súhlas hneď, ako je to možné, a okamžite na žiadosť o neskorý predchádzajúci súhlas v ten istý deň. Pri operáciách, ktoré sa majú vyrovnať v deň uzatvorenia obchodu alebo v nasledujúci pracovný deň, ECB odpovie do 10:15 hod. v zamýšľaný deň uzatvorenia obchodu. Pri iných operáciách ECB odpovie do 11:00 hod. v zamýšľaný deň uzatvorenia obchodu. Ak národná centrálna banka nedostane odpoveď v uvedenej lehote a po overení, že ECB prijala jej žiadosť a odpoveď nebola poslaná, môže od 13:15 predpokladať, že súhlas bol udelený.

⁽¹⁾ Všetky časové údaje sú uvedené v stredoeurópskom čase, pričom sa berie do úvahy zmena na stredoeurópsky letný čas.

5. ECB posúdi všetky žiadosti s cieľom zabezpečiť súlad s jednotnou menovou politikou Eurosystemu, berúc do úvahy tak účinok jednotlivých operácií národných centrálnych bánk ako aj súhrnný účinok takýchto operácií v členských štátoch, ktorých menou je euro. Bez toho, aby bolo uvedené posúdenie dotknuté, ECB sa pokúsi žiadostiam národných centrálnych bánk vyhovieť.

Článok 9

Monitorovanie

1. Výkonná rada každoročne predkladá Rade guvernérov správu o implementácii a uplatňovaní tohto usmernenia. Táto správa obsahuje informácie o:

- a) uplatňovaní postupu pri udeľovaní predchádzajúceho súhlasu;
- b) postupoch národných centrálnych bánk pri domácich operáciách riadenia aktív a pasív;
- c) dodržiavaní súladu s týmto usmernením.

2. Ak vzniknú pochybnosti o dodržiavaní článku 5 ods. 1 až 3, ECB si môže vyžiadať informácie od národných centrálnych bánk.

Článok 10

Dôvernosc

So všetkými informáciami a údajmi, ktoré sa vymenili v súvislosti s uvedenými postupmi, vrátane monitorovacej správy uvedenej v článku 9, sa zaobchádza ako s dôvernými.

Článok 11

Prechodné ustanovenie

Na termínované vládne vklady v národných centrálnych bankách sa vzťahuje článok 5 ods. 1, ale do prahovej hodnoty uvedenej v článku 5 ods. 2 sa započítavajú až od 1. decembra 2015.

Článok 12

Nadobudnutie účinnosti a implementácia

- 1. Toto usmernenie nadobudne účinnosť dva dni po jeho prijatí.
- 2. Národné centrálné banky prijímajú opatrenia potrebné na zabezpečenie súladu s týmto usmernením do 1. decembra 2014. Najneskôr do 31. októbra 2014 informujú ECB o textoch a prostriedkoch týkajúcich sa daných opatrení.

Článok 13

Adresáti

Toto usmernenie je určené národným centrálnym bankám.

Vo Frankfurt nad Mohanom 20. februára 2014

Za Radu guvernérov ECB
prezident ECB
Mario DRAGHI

PRÍLOHA I

PRAHOVÉ HODNOTY PRE DOMÁCE OPERÁCIE NÁRODNÝCH CENTRÁLNYCH BÁNK S AKTÍVAMI A PASÍVAMI USKUTOČNENÉ V JEDEN DEŇ

Uplatniteľná prahová hodnota
Účinok ku dňu vyrovnania (súhrnné čisté operácie) ⁽¹⁾
(200 miliónov EUR)
⁽¹⁾ Čistý dopad, aký majú na likviditu plánované operácie za daný deň, ktoré majú byť vyrovnané v jeden deň, ktorý sa zhoduje s dňom uzatvorenia obchodu alebo v niektorý deň nasledujúci neskôr po dni uzatvorenia obchodu.

MESAČNÁ EX POST SPRÁVA O DOMÁCIH OPERÁCIÁCH RIADENIA AKTÍV A PASÍV

	Kategória operácií										
	Investičné operácie	Správa penzijného fondu	Činnosť finančných zástupcov		Pôžičky cenných papierov	Repo obchody		Systémy úverov a vkladov		Závazky voči tretím osobám	Prevody a dotácie
Spôsob uskutočnenia operácie	1. Súvaha 2. Podsúvaha	1. Súvaha 2. Podsúvaha	1. Súvaha 2. Podsúvaha	Počet transakcií	nnnnnn	nnnnnn	Počet transakcií	nnnnnn	Druh operácie	xxxxx	xxxxx
Počet transakcií	nnnnnn	nnnnnn	nnnnnn	Požičiavanie cenných papierov	(XX) mil. EUR	(XX) mil. EUR	Poskytnutie úverov	(XX) mil. EUR	Spôsob uskutočnenia operácie	1. Súvaha 2. Podsúvaha	1. Súvaha 2. Podsúvaha
Nákup	(XX) mil. EUR	(XX) mil. EUR	(XX) mil. EUR	Vypožičiavanie cenných papierov	(XX) mil. EUR	(XX) mil. EUR	Prijímanie vkladov	(XX) mil. EUR	Počet transakcií	nnnnnn	nnnnnn
Predaj	(XX) mil. EUR	(XX) mil. EUR	(XX) mil. EUR						Hodnota	(XX) mil. EUR	(XX) mil. EUR
Splatenie	(XX) mil. EUR	(XX) mil. EUR	(XX) mil. EUR								

PRÍLOHA III

FORMÁT SPRÁV PRE ŽIADOSTI O UDELENIE PREDCHÁDZAJÚCEHO SÚHLASU S VEĽKÝMI TRANSAKCIAMI

Názov premennej	Popis premennej	Kodifikácia	Povinné pole
Identifikačný kód	Jedinečný identifikátor pre skupinu operácií (buď transakcie s cennými papiermi alebo iné transakcie), ktoré majú rovnaký deň uzatvorenia obchodu a deň vyrovnania, pričom tento identifikátor tvorí postupné číslovanie, ktorému predchádza dvojmiestny ISO kód krajiny.	ISnn	Automaticky vygenerovaný aplikáciou.
Deň uzatvorenia obchodu	Deň uzatvorenia obchodu plánovanej skupiny operácií.	rrrr/mm/dd	Áno
Deň vyrovnania	Deň vyrovnania (alebo dátum začatia v prípade forwardových transakcií) plánovanej skupiny operácií.	rrrr/mm/dd	Áno
Nákup a požíčanie	Ak boli uskutočnené nákupy cenných papierov/iných nástrojov alebo bol poskytnutý úver alebo pôžička cenných papierov, je potrebné uviesť celkovú hodnotu.	[YY] miliónov EUR	Nie (Ponechať prázdne, ak sú plánované len transakcie predaja.)
Predaj a prijímanie vkladov	Ak boli predané cenné papiere/iné nástroje alebo ak boli prijaté vklady, je potrebné uviesť celkovú hodnotu.	[XX] miliónov eur	Nie (Ponechať prázdne, ak sú plánované len transakcie nákupu.)
Dopad na projekcie likvidity	Uvedenie dopadu na projekcie likvidity pre deň vyrovnania v prípade akceptácie žiadosti v porovnaní s poslednou dennou prognózou likvidity predloženou ECB o 8:00 hod. V prípade odmietnutia žiadosti toto pole pomáha ECB identifikovať reverzný dopad na projekcie likvidity.	[ZZ] miliónov EUR	Áno Ak bol celkový dopad na projekcie likvidity už ECB vykázaný, v tomto rámci je potrebné uviesť nulu.
Druh transakcie	Uvedenie druhu transakcie: 1. Transakcia s cennými papiermi 2. Iná transakcia	Druh transakcie sa vyberie zo zoznamu, ktorý poskytuje systém.	Áno (Užívateľ musí uviesť druh transakcie.)
Zamýšľaný spôsob uskutočnenia operácie	Opis zamýšľaného spôsobu uskutočnenia operácií s odkazom na jednu z nasledujúcich položiek: 1. Súvahová operácia 2. Podsúvahová operácia	Zamýšľaný spôsob uskutočnenia operácie sa vyberie zo zoznamu, ktorý poskytuje systém.	Nie (Užívateľ môže uviesť zamýšľaný spôsob uskutočnenia operácie.)

Názov premennej	Popis premennej	Kodifikácia	Povinné pole
Voľný text	Akékoľvek informácie, ktoré by pomohli ECB pri riadení likvidity posúdiť čistý dopad na likviditu v kontexte analýzy príslušného obdobia likvidity a najnovšej predpovede likvidity. Napríklad ak nie je dopad na projekcie likvidity trvalý, ale bude v dohľadnej dobe zmenený, užívateľ uvedie v poli pre voľný text informácie o dopade na likviditu po dni vyrovnanania. Užívateľ môže poskytnúť aj ďalšie podrobné informácie o každej jednotlivej operácii, ako sú druh, veľkosť alebo jej účel.	Akákoľvek kombinácia číslíc a písmen v rámci preddefinovaného súboru znakov H1&H2 ⁽¹⁾ .	Nie

⁽¹⁾ Symboly, ktoré sa môžu používať v poli pre voľný text, sú uvedené v oddiele 1.1.4.7 prílohy 4 k dokumentu s názvom H1&H2 System Design z 22. augusta 1997.

ISSN 1977-0790 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5147 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK